

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 4 - DUBEN 2014 - CENA 15 Kč

**NAPSANÉ
ZŮSTÁVÁ**
Návštěva v archivu

**MALÁ VODNÍ
ELEKTRÁRNA**

**POLICIE
VE ŠKOLE**

Bc. Milan BAJCURA

4 Slova uletí, napsané

zůstává – rozhovor
s archivářem

8 Žij realitu – přednáška na
základní škole o závislosti
na virtuálních drogách**13 Malá vodní elektrárna****16 – 18 Děti, žáci,**
študáci – zprávy z okruhu
školních lavic**19 Kultura****22 Sport****23 Přehled kulturního**
programu na Hluboké**HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ**

Číslo 4. duben 2014. Ročník 45.
Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká
nad Vltavou, Masarykova ulice 36,
373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Šéfredaktorka: Alena Mitter (Růžičková)
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková,
Marie Krejcarová, Jan Piskač
Sazba: Adam Růžička

Fotografie: Ing. Jan Pirgl

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci,
ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou
správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání
novinových zásilek povoleno Českou
poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného
závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích,
j.zn. p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996,
ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie
nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme.
Děkujeme za vaše informace, upozornění
či zprávy, které nám poskytnete..

Jednou dotknuto, navždy dotknuto.

Můžeme se tvářit, že naše jednání máme plně pod
rozumovou kontrolou – a také je pod kontrolou máme,
ano, jak dlouho chceme – tedy, ehm, až do chvíle, kdy
do našeho rozumového jednání vstoupí emoce. Tak
klidně a moudře a naprosto logicky vysvětlíte osobě,
s kterou sdílíte ložnici i koupelnu, že je mnohem
lepší, hygieničtější, logičtější a dokonalejší, pokud
zubní pastu vytlačuje rolováním tuby odzadu a nikoli
mačkaním zprostředka. A ten ignorant vám to zase
udělá naschvál! No, nezabili byste ho? Zabili!

Emoce jsou velká síla v nás. Tak to je, tak to bylo,
a bude!

Ó, jaký by asi svět byl, kdybychom se všichni
kontrolovali a činili jen ta správná uvážlivá rozhodnutí.

Pravda, asi by sem tam ubyla nějaká ta vražda, ale
jinak, myslím, že je dobře, že emoce na světě jsou. Jak
bychom rozumově asi tak vyjádřili lásku???

Onehdá jsem si přečetla zajímavou úvahu, tedy
přeskobrtala jsem ji v jazyce německém, kde se jakýsi
Jürgen zabýval naší emoční inteligencí a podléhání
emočním předsudkům. Zaujalo mě to. Emoční
předsudky prý máme ukryté hluboko v podvědomí.

Má pravdu, Jürgen. Podléháme jim vlastně ve
100% případů. Nevěříte? Tak tedy: oblékli byste na
sebe raději svetr, který nosila Marilyn Monroe, nebo
Adolf Hitler? Chtěli byste svetr pána s knírkem vlastnit
a uložit doma do své skříně? Ne? Tak vidíte.

Ne každý bude naprosto znechucen představou
dotýkat se Hitlerova svetr, zvrácený jedinec by jej
možná nosit chtěl, ale většina lidstva naopak touží
(a jen někteří si mohou dovolit zaplatit závrtné
částky) po věcech osobností zbožštělých. Kupují je ve
chvilích, kdy se draží garderoba a šperky například
Jacqueline Onassisové, nebo nábytek, který používal
její první muž John F. Kennedy. Za jeho houpací židli
vydražili 453.000 dolarů organizátoři dražby v roce
1996. Zájem byl velký. Tolik let po jeho smrti. Přesto
emoce z obdivu k velkému muži Ameriky dosud
nevypřichaly. Moc, výjimečnou osobnost, či jen hvězdu
bulvárních časopisů, vnímáme zkrátka jako magickou
sílu, která posvětlí i předměty obyčejné denní potřeby.

Hindové věří, že jídlo znásobí svou kvalitu a získá
něco navíc – esenci z vyšší osobnosti, dotkne-li se
pokrmu někdo »duchovně vyšší«. Polynésané věří na
manu v připraveném jídle, něco nadpřirozeného, co
spolkne s kaší v misce. Indiáni potvrzují, že jednou
dotknuto, vždycky dotknuto.

Fenomén samozřejmě funguje jen tehdy, víme-li,
kdo či co se dotknulo. Někdo něco svým dotknutím
udělá hodnotnější – něco zas dotknutím okamžitě
ztratí na hodnotě.

Proto nedojíme polévku, v níž se naprosto čistě
a hygienicky vyvařila muška – a kterou jsme právě
objevili na lžici.

Proto nezobeme z talíře s těmi, o kterých víme,
že trpí nějakou chorobou, byť nepřenosnou.

Proto si v obchodě neradi zkoušíme věci,
které si právě někdo vyzkoušel před námi.

Proto ti, na kterých ulpělo podezření,
ač před zákonem nevinní, v našich očích vinní.

Proto si Lady Macbeth zoufala, protože ruce, na
nichž ulpěla krev, i když »umyté«, jsou pořád ruce
krvavé. (Copak ty ruce nebudou nikdy čisté?. At
dělám, co dělám, páchnou krví. Ani všechny parfémy
Arábie tuhle ručku nenavoní.)

Zkrátka a dobře – emoce nepodceňujeme. Mají velký
vliv.

Neboť, cituji: »Všechny emoce jsou dle Golemana
ve své podstatě popudy k jednání, a proto je nutné,
chceme-li být úspěšní v interpersonálních vztazích,
abychom rozpoznávali spolehlivě své vlastní emoce
i emoce druhých lidí. Tak si uvědomujeme, co sami
činíme nebo chceme učinit, a co činí nebo chtějí
učinit druzí. V podstatě tedy jde o dvě základní
složky emocionální inteligence, o složku percepční
a konativní. Rozpoznat správně své i cizí emoce a na
základě toho psychologicky vhodně jednat.«

Takže jestli ta tuba zubní pasty bude ráno zase
zmáčklá uprostřed, vážně za sebe neručím.

Alena Mitter

Společenská kronika

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům,
kteří v měsíci dubnu 2014 oslaví významná výročí.

Smotlachová Květuše

Hluboká

94 let

Šimová Pavla

Hluboká

91 let

Hovorková Vlastislava

Hluboká

91 let

Kabele Jiří

Hluboká

90 let

Samcová Božena

Hluboká

90 let

Šenbauer Jiří

Hluboká

80 let

Cinklová Hedvika

Hluboká

80 let

Mašková Jaroslava

Hluboká

80 let

Švihlová Eva

Hluboká

75let

Kalvas Jaroslav

Hluboká

75 let

Narodili se

Hájkovi Max + Kristýna

Hluboká

Bouzek Jakub

Hluboká

Davidová Magdalena

Hluboká

Drmotová Eliška

Hluboká

Hanušová Josefína

Hluboká

Lomský Tomáš

Hluboká

Nenadálková Sofie

Bavorovice

Pitrovský David

Purkarec

Nováková Anna

Kostelec

V měsíci dubnu oslaví 50 let společného života
»Zlatou svatbu« manželé Václav a Věra Hoškovi
z Hluboké nad Vltavou.

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví,
spokojenost a osobní pohodu.

ZPRÁVY Z RADNICE

z jednání zastupitelstva

■ zastupitelstvo města projednalo návrh rozpočtu města na rok 2014 včetně rozpočtu příspěvkových organizací. V návrhu rozpočtu je uvažováno s příjmy ve výši 76.639,224 tis. Kč a dále s výdaji ve výši 101.812,009 tis. Kč a s úhradou splátek úvěrů v celkové výši 3.421,044 tis. Kč – celkem výdaje 105.233,053 tis. Kč. K vyrovnání příjmové a výdajové části bude použita část přebytku hospodaření roku 2013 ve výši 28.593,829 tis. Kč.

K výdajům roku 2014 patří například položky: prezentace města na veletrzích, autobusová zastávka – pod paneláky, rekonstr. chodníku a vodovodu Pražská, příspěvek na fasádu fary, oprava KC Panorama. a další.

Podnik místního hospodářství: Změna ředitele

Jak jsem vás informoval v minulém čísle Zpravodaje, ředitel PMH pan Aleš Raus odchází po čtvrtstoletí do zasloužené penze (a na chalupu ve Skočicích). Rada města vybrala ve výběrovém řízení ze sedmnácti přihlášených kandidátů pana Pavla Brožka. Ten, bohužel, ze závažných rodinných důvodů na tuto funkci rezignoval. Rada města se s těmito důvody, které se objevily až po ukončení výběrového řízení, seznámila a rezignaci přijala.

Městská rada se vrátila ke kandidátům, kteří byli do výběrového řízení přihlášení, a po osobních rozhovorech hlasováním jednomyslně jmenovala novým ředitelem PMH hlubockého/zámosteckého občana pana Ing. Jaroslava Radu, MBA, s nástupem od 1. června t. r.

Pan Rada je zkušeným manažerem, dlouholetý občan našeho města a jsem přesvědčen, že bude důstojným nástupcem pana Rause. Ostatně, bydlí kousek od něj. Některé z budoucích čísel Zpravodaje přinese s Ing. Jaroslavem Radou zcela jistě rozhovor, ve kterém se představí veřejnosti.

Tomáš Jirsa, starosta

Parkovné – máte platné kartičky?

Od 1. dubna se na Hluboké opět bude i na Masarykově ulici vybírat parkovné. Žádáme občany města Hluboké i okolních obcí, aby si zkontrolovali, event. obnovili kartičky na Městském úřadě. (SPZ auta, s kterým chcete parkovat, musí souhlasit!) Bez kartičky platba na den 90 Kč!

Městské, krajské, státní a soukromé stavby na Hluboké

Občas mi hlubočtí pamětníci vytýkají, jaké to bývalo na Hluboké klidné časy. »Zámeckým parkem jsme se procházeli téměř sami a vždycky bylo kde zaparkovat«. Pamatuji si ty doby také. Jako dítě jsem sedával před pradědečkovým pekařstvím a do notýsku si zapisoval čísla aut. Když jsme za den měli zaplněnou stránku, bylo na Hluboké narváno.

Neumím zastavit pokrok a rozvoj a ty krásné časy našeho dětství vrátit zpět. Místo pekařství je bytový dům a kino a na dědečkově bývalé aleji dokončujeme veřejné WC. Úkolem městské rady a zastupitelstva a pracovníků městského úřadu je rozvoj našeho města koordinovat, aby stavby a rekonstrukce co nejméně obtěžovaly občany i turisty. Na Hluboké rozlišujeme čtyři základní skupiny investorů:

Největší **státní stavbou** je samozřejmě splavnění Vltavy, plavební komora a právě dokončovaný přístav. Mnohokrát jsem v tisku vyvracel nejrůznější fámy kdo a jak se na rozhodnutí splavnit Vltavu podílel. Projekt splavnění Vltavy z Budějovic do Prahy byl poprvé uveden v zákonu z roku 1901 a následně

v zákonech z let 1934 a 1995. Když zajedete na Hněvkovickou přehradu, uvidíte tam plavební komoru, která byla jako příprava na splavnění postavena v letech 1989-91. Do těch let »hlubocká lobby« určitě nesahá. A o realizaci splavnění rozhodla vláda ČSSD v roce 2004, se kterou jsme neměli opravdu nic společného. Někteří tvrdí, že jde o neefektivně vynaložené peníze. Nechci s touto myšlenkou polemizovat, ale naše městečko bylo postaveno před volbu: Chcete, aby stál na Hluboké vybudovat záchranný a sportovní přístav, anebo ho má vybudovat někde jinde? Nenašel se v zastupitelstvu nikdo, kdo by řekl, ne, běžte si přístav stavět někam jinam. Ano, Hluboká musí v okolí přístavu vybudovat infrastrukturu, která nesmí být podle rozpočtových pravidel financována z prostředků určených na přístav. Jde o parkoviště (bude městské), cyklostezky, chodníky, komunikace a podobně. Splavnění Vltavy, plavební komora a přístav jsou stavby pro budoucích sto let a z tohoto pohledu je potřeba je posuzovat.

Krajské stavby jsou zejména opravy silnic, ale v minulých letech i stavba nového mostu. Letos bude kraj, resp. Správa a údržba silnic pokládat v Zámostí tzv. tichý asfalt, a i když celý asfalt bude hrazen krajem, město musí pomoci s odvodněním či opravou některých podzemních sítí, aby se do nového povrchu nemuselo co nejdéle sahat. Tichý asfalt si vymodlili, resp. vymohli občané bydlící podél Pražské ulice a jeho pokládka byla vyvolána celkovou rekonstrukcí kanalizace v této ulici.

Soukromí investoři jsou motorem rozvoje našeho města. Za posledních 20 let proinvestovali na Hluboké téměř dvě miliardy korun (škola TIS, RRC, Štekl, Parkhotel, Podhrad, Závěš, podnikatelské objekty v Zámostí a na Sudárně, restaurace, sportoviště a další). Vážíme si toho. V současnosti je největší investicí stavba malé vodní elektrárny za desítky milionů. I příprava této stavby trvala delší dobu, investor řešil s městem majetkové vztahy i cyklostezku, která nad elektrárnou prochází. Soukromí investoři také zafinancovali infrastrukturu na desítkách nových parcel, díky čemuž počet obyvatel ve městě neklesá, ale mírně roste. Někteří lidé mluví o »nadměrném rozrůstání« Hluboké. Za posledních 25 let narostl počet obyvatel o 563 osob: v roce 1990 nás bylo 4317, v roce 2014 je nás 4880. Město tedy roste o cca 23 osob ročně. Je to hodně nebo málo? Je to tak.

Městské stavby jsou pak ty, které nechce či nemůže postavit soukromý, krajský či státní investor. Samo město příliš nestaví, spíše opravuje, rekonstruuje či zatepluje veřejné budovy. Když stavíme, tak hasičské zbrojnice v obcích, cyklostezky (se státními dotacemi) či v současnosti veřejné WC na parkovišti.

Každý rok se na Hluboké proinvestují desítky milionů korun. Od roku 1990 odhaduji investice do města na více než tři miliardy korun. Je to dobře nebo špatně? Je to rozvoj, který nelze zastavit. A snad ho zastavit ani nechceme. Přináší pracovní místa, infrastrukturu a snad i spokojené občany. A těm nespokojeným se omlouvám, že jim stavby na Hluboké občas komplikují život. Jak píší v úvodu, snažíme se investory koordinovat tak, aby jejich činnost byla ku prospěchu města.

Tomáš Jirsa, starosta

Foto: Petr Hnilicka

Verba volant, scripta manent*

(* slova uletí, napsané zůstává)

Pracovní ředitel okresního archivu na budějovické Rudolfové ulici si nehraje na pracovního moderního manažera z drahých magazínů. Žádný naleštěný design a prázdný pracovní stůl. Daniel Kovář je obklopen knihami a spisy, což se dalo očekávat, a některé z těch v kůži vázaných knih věkem pana ředitele značně převyšují. Dřítě, čtyři sta let není v archivnictví žádné číslo. Ne, že by ředitel byl líný a spisy nevyřizoval v řádných termínech, to jen – tahle profese se pohybuje v jiných časových pásmech.

Pravda je, že si v profesi archiváře představíme spíše vážného, starého a fousatého kmeta, v klotových rukávech a uprášeného staletým prachem. Tuto představu Daniel Kovář naprosto nesplňuje. Nicméně, ač je pohledným mladým mužem, své profesi se věnuje obětavě a s patřičným zápalem, a je už je za ním vidět pěkná řádka publikací. To proto, že psát začal už jako student, a od těch dob ho také známe i u nás na Hluboké. Pro naše město tehdy před 16 lety s kolegou Pavlem Koblasou sestavili »modrou« knížku *Město jménem Hluboká*. Loni vydali publikaci *Hluboká nad Vltavou v proměnách staletí*.

Daniel Kovář se jako znalec svého oboru vyznačuje tím, že například budějovické ulice vám pojmenuje všemi jmény, které kdy měly, a možná líp než současné radní zná – téměř osobně – i místní purkmistry, úředníky a význačné občany několik generací dozadu. Zřejmě by se vůbec nedivil, kdyby je v hodině duchů na náměstí potkal.

PhDr. Daniel Kovář vystudoval obor archivnictví na filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a pracuje jako ředitel Státního okresního archivu v Českých Budějovicích.

Danieli, tady vidím na stole krásný kalamář a v něm orlí pero. Opravdu ještě archiváři píší perem?

To je dar od kolegyně, která ho našla, a orla mořského, který to pero ztratil někde na Třeboňsku. V rámci Dne archivů si u nás děti vyzkoušely různé činnosti, třeba právě psát tímto perem, luštit stará písmena a pečetit dopis, poskládaný tím správně historickým způsobem.

Archivnictví sahá hodně do minulosti. Což potvrzují i tyhle rezaté sponky na papír, které ti asi vypadly z nějakých spisů. Co archivuje archivář dnešní doby?

Záleží na tom, jakou má působnost archiv, kde pracuje. Nejvíce je okresních archivů, jako je ten náš – naším úkolem je hlídat »původce«, tedy úřady, které produkují dokumenty. To jsou všechno úkony ze zákona – např. školy, úřady a obce mají povinnost evidovat svoji činnost a ve vymezených lhůtách předávat do archivů dokumenty dle spisové normy, kde jsou pojmenované ty, které mají trvalou dokumentační hodnotu.

Hlavním jihočeským archivem je státní oblastní archiv v Třeboni, tomu podléhá sedm okresních archivů, plus tři oddělení (V ČB, Českém Krumlově a Jindřichově Hradci). V případě Hradce a Krumlova to jsou historické tradiční archivy v původních prostorách s materiály Černínů v Hradci a Schwarzenberků v Krumlově.

Sedm okresních archivů rozděluje kraj na své úseky, ve kterých vykonávají státní správu v oblasti archivnictví.

V čem jsou archivy pro lidi nejzajímavější? Kdo vás vyhledává?

Jednak sem chodí badatelé, kteří pátrají po dějinách svého domu, bydliště nebo po svých předcích, prostě proto, že je to zajímavé.

Druhá úloha archivu je řekněme právní – obrazení se jednotlivci i úřady, kteří potřebují doložit nějaký svůj historický nárok. To může být majetkový nárok, či jiné právo, daleko nejčastěji sem chodí např. lidé, kteří ztratili svá školní vysvědčení. Třeba ve chvíli, kdy odcházíte do důchodu, musíte doložit každý rok školní docházku, nějak dokázat svou uplynulou kariéru. Každý občan našeho kraje u nás v archivu najde právně nezvratitelný důkaz – opis vysvědčení, protože každá škola od dob Rakouska – Uherska vede o svém žáku či studentu třídní katalogy, kde najdete vše, co bylo napsáno na vysvědčení, včetně počtu neomluvených hodin!

Badatelé se ale dostávají i přímo k těm vzácným tiskům, starým matrikám a podobně. Nemáte strach, že vám někdo něco ukradne, poškodí nebo počmárá?

Jsou čím dál přísnější způsoby ochrany. Jednak badatel musí dle pravidel vcházet do badatelný čistý, upravený, pouze s papírem a tužkou střední tvrdosti. Je poučen, že nesmí uvnitř jíst, pít, kouřit, nesmí fotit bleskem, a už vůbec ne čmárat, poškozovat nebo krást. Aby návštěva badatele takto proběhla, je přítomna obsluha, která hlídá, a archiváře se předkládají v množství dobře kontrolovatelném. Je to nepříjemné, zdržuje to, vyplňuje se spousta formulářů, díky kterým by se i zpětně našel dotyčný, který by něco poškodil. Jsme k této kontrole nuceni, abychom ochránili archiváře, i když těch škůdců by bylo minimální procento.

Přesto se častým vyhledáváním dokumenty poškozují, a proto druhý způsob ochrany je, že ty nejvzácnější, a nejčastěji používané archiváře, se dokumentují na mikrofilm či digitální cestou, a jsou zveřejněny na webových stránkách, aby byly chráněny před úhonnou. Začalo se s matrikami, protože za poslední léta se velmi rozmohlo hledání v rodokmenech. Lidé osobně či někomu na objednávku vyhledávají předky, hodně populární je to například pro emigranty v Americe. Za pár let se zjistilo, že matriky opravdu na svém fyzickém stavu trpí a bylo přikročeno k digitalizaci. Tam to má velký smysl.

Kdy se splní přání potomka určitého rodu, že zadá do počítače své jméno a jméno své babičky a dědečka a frrrr, vyjede mu rodokmen všech předků až k prapředkovi z rodu OPICE, narozenému na velké plavuni v lese Boubín?

To hned tak nenastane, a já jsem tomu rád. Tohle není sen archiváře, určitě ne můj. To nejhezčí na téhle práci je, dobírat se k informacím postupně.

Nedávno uvedený televizní seriál s hledáním pravdy o svých předcích nás nalákal...

Televizní seriál *Hledání rodu* se mi líbil, ale práci genealoga nepřiblížil v tom postižení velmi dlouhé cesty, než se k žádaným informacím dostanete: není to tak, že se vydáte někam do archivu, tam vás přivítají na schodech a sdělí vám, že pradědeček byl hrdina z války. Zkrátka na vás nevysypou celou genealogii vašich předků. Úplně malinkatým dílkem jsme se na přípravě seriálu také podíleli, takže potvrzují, že úspěšnému výsledku předchází piplová práce mnoha odborných garantů, kteří jezdí po celé republice a hledají v archivech. Hotové informace vás zkrátka nikde nečekají.

Takže jaké jsou vlastnosti archiváře? Trpělivost zřejmě na prvním místě.

Přece jen se doba hodně mění.

Archivář 21. století je jiný než byl archivář 19. století. Já bych řekl, že archivář musí mít trpělivost na obou koncích svého těla, v hlavě na utřídění informací a určitém logickém systému potřebném k hledání – a na opačné straně těla k trpělivému vysedávání nad archiváliemi. Máme k dispozici informace – když to trochu přezenu – od 13. století do dneška – je to tedy pestrá směsice písemného materiálu. Jakmile něco založíte, kam to nepatří, tak to najde za sto let už někdo úplně jiný. V archivnictví je důležité mít systém a řád. Nedívejte se na můj stůl, ten možná vypadá, že nejsem ten pravý archivář, ale věřte, že vím, co kde leží, a navíc tady mám historické vrstvy staré maximálně 10-15 let.

Jak ses stal archivářem?

U mě to byl od malička zájem o regionální historii. Ani ne o hrady a zámky, ale spíš zaniklé tvrže a panství. Přímě mě k téhle zálibě nikdo nevedl, ale u nás v rodině byla tradice turistiky – znáte z dětství – někdy až násilím mě rodiče vodili na výlety, obcházel jsem památky a jiná historická místa. Ale v člověku asi musí něco být, nějaký směr, zájem a ten pak zvítězí. Rodiče mě nutili také lyžovat, ale to se neuchytilo – zatímco k zájmu o historii pak stačil jeden impuls – a jako když rozsvítíte žárovku. Šli jsme s maminkou tehdejší ulicí Osvobození, dnes Karla IV., tam bývalo knihkupectví: zemědělská literatura. A za výlohou nově vydaná kniha *Hrady a zámky v Čechách*. Maminku jsem poprosil, aby mi knihu koupila a hned ji začal číst. Mám ji dodnes schovanou.

Náhody nás asi v životě vedou, když jsme se v 8. třídě měli hlásit do školy, já neměl jasno. Přemýšlel jsem o knižtiskaři – ale nakonec to rozhodl můj spolužák. Když se učitel zeptal, kdo chce na gymnázium, tak soused z lavice mi zvedl ruku, a bylo to. S Pavlem Koblasou jsme se znali od základky, ale tehdy jsme o sobě navzájem nevěděli, potkali jsme se až v knihovně na střední škole. Ještě na gymnáziu jsem nevěděl, co dál, měl jsem dva zájmy: archivnictví nebo archeologie. Rozhodl osud: vzali mě na filosofickou fakultu do Prahy, archeologie v Brně nevyšla.

Foto: Archiv školy

Ty i Pavel Koblasa jste se našli a vzájemně doplnili. Začali jste společně psát už na škole, vaše knížky se dobře čtou a zprostředkují lidem historické povědomí o jejich městě či vesnici, okolí, vysvětlí povodně na jihu Čech.

Jsou dva typy archivářů: sdílní a nesdílní. Jeden typ je takový, že když se mu dostane do ruky větší množství zajímavých dokumentů, má potřebu se o poznatky z nich podělit. K těm patřím já i Pavel. Člověku to nedá, když rozvazuju fascikly, na kterých je patrné, že je 150 let nikdo neotevřel, nechce se mi je zase na 150 let svázat na mašličku, nechat je ležet a nevyzradit, co jsem v nich našel.

A pak jsou archiváři, kteří jsou neteční a kterým to někdy závidím, mechanicky spisy roztrídí, nezkoumají je do hloubky a zakládají je tam, kam patří. Odvedou spoustu mravenčí práce a jsou mi sympatičtější, protože jsou pro náš obor výkonnější.

Potkávám témata, která člověka baví, témata, které si vás jakoby sama najdou a která by mě nenapadla, zajímavý dokument, událost, dám si je do souvislosti a zapátrám. A pak témata, která vám někdo zadá.

Pro Hlubokou jste dělali už dvě knížky, také knihu o Poněšicích, Pavel Koblasa sám brožuru k výročí povýšení Hluboké na město. Pro Budějovice jsi napsal knižku *Budějovice a velká voda* – to je téma, které se evidentně prodává skvěle v dobách po povodních?

Vyšlo to asi půl roku poté, a je to přesně tak – takovéto knihy se nevzdávají rok před povodní, předpovídat budoucnost neumíme. Byla to snaha o historické poohlédnutí, veřejnost se zajímala, novináři se dotazovali, my hledali.

Na povodňovém tématu se pracovalo hezky, měli jsme hodně pramenů k využití, navíc

tyhle situace pak vedou k dalším zamyšlením. Proto jsem pak téma rozšířil ještě i na další živelní katastrofy, požáry a podobně. Je to typické: Vždycky po velké povodni či požáru se minimálně pátrá po příčinách toho, co se událo, a jak události ukazují, jsou lidé vlastně pořád stejní a vše souvisí se vším. Přijde povodeň, následují hurá akce: sypou se hráze, přijímají protipovodňová opatření. Pak se časem zapomene, k čemu tam ty hráze byly, rozprodají se na materiál. Dvacet let voda nepřišla, ona už nepřijde – a ona přijde! Jakmile se odehraje nějaký katastrofální požár, rok dva se ve městě dělají přísná protipožární opatření, městská rada kontroluje, jestli má každý doma žebřík, vědro, písek, hlídá se, zaplatí se několik ponocných navíc, a ve chvíli, kdy přísná opatření odezní, ve chvíli, kdy je obec nejméně připravená, přijde požár další. To je prostě zákonitost.

Já samozřejmě rád píšu svoje věci pro radost – ale pak se člověk s knihou musí někam vnutit, nebo ji vydat sám. Pokud je po nějakém tématu poptávka a dostanu zadání – jako autor se s tématem vnitřně ztotožním, není mi to proti srsti, také to rád udělám. Jednak to signalizuje zájem o historii, jednak to беру zčásti i jako povinnost vyhovět určitému zájmu – pokud to tedy není čistá komerce. Beru jako sobecké hrát si jenom na svém písčku a vyhýbat se tématům, které zajímají jiné. My archiváři jsme tak trochu žáby na prameni, měli bychom zprostředkovávat požadované informace veřejnosti a nezadržovat je.

Mohou lidé vám archivářům nějak pomáhat? Nosí vám sem staré spisy, pohlednice?

Fronty lidí nechodí, ale jsme samozřejmě rádi za zajímavosti, které někdo donese. Nechceme se

zasypat veteší, ale lidé jsou celkem soudní a nenosí vysloveně osobní záležitosti. Občas někdo odpovědně donese věci úřední povahy, které už měly být 70 let v archivu. Stává se, že něčí dědeček byl třeba starostou obce a ve své funkci zemřel, doma mu zůstaly zápisy ze schůzí obecní rady, což je typicky věc, kterou obec musí archivovat a nemá co dělat v soukromých rukou. Máme spíše symbolickou možnost něco odkoupit, takže jsme rádi za věnování z vlasteneckého popudu.

A kam to všechno dáváte?

Máme výhodu, že budova archivu je celkem nová účelová budova, postavená v polovině 90. let, u které se už počítalo se statikou a únosností stropů, zabezpečením proti požáru a vloupání, dostatečnou kapacitou uložení, stálou teplotou 18 – 20°. Velká budova ve tvaru čtverce byla projektována Ing. arch. Karlem Zuskou a Ateliérem A1, a jsme v ní velmi spokojeni. Až na to, že topíme elektrickou a finanční rozpočet to nese těžce, ale tehdy se to ještě tolik neřešilo. Vše je bezbariérové, těžké náklady na paletě vyvezeme na vozíku kamkoli do všech 4 pater. Základová deska, na které archiv stojí, byla nutností, zemní podloží v Budějovicích není nic moc, tak abychom se nezabořili. Podle projektu je plánováno, že se do této budovy vejde 20 km archiválií.

Na metry knížek nastojato?

Tak, jako máte doma uloženy knihy v polici v knihovně, a myslím, že průměrně inteligentní rodina se dobere tak ke 20 – 25 metrům – tak my počítáme na kilometry. Tak to říkám dětem na exkurzi: okresní archiv má v sobě uložených tolik knih, že kdybychom naše veškeré spisy seřadili za sebou, tak se dostaneme někam za Rudolfovo.

Kdybychom přidali ještě archiválie, které tady má uložen třeboňský archiv, tak už bychom byli v Lišově, což je asi 13 km. Celková kapacita je naplánována až do Třeboně.

Prožilo jihočeské archivnictví nějakou historicky bolestnou ztrátu, má nějakou nezacelenou mezeru v archivech?

Jsou mezery, ano, i když v měřítku hlediska dnešních archiválií nejsou ty ztráty tak veliké. Dnes je většina původních archiválií soustředěna ve státních archivech. Jsou to archivy desítek a stovek institucí, které dříve měly archivy vlastní, každý si hlídal své písemnosti zvlášť. Takže když někde vyhořel farní úřad, tak to pro něj byla citelná rána. Ztratil svou historickou paměť, přišel o matriky a jiné obecní knihy třeba o několik století zpátky. Ale pro nás už je to dnes jenom malý výsek.

Zatelný byl například požár zámku v Nové Bystřici v 19. st., kde vyhořely písemnosti celého panství. To už byla větší ztráta, se kterou se musí počítat, pokud se jedná o vesnice a místa spadající pod toto panství, nemají svoje historické dokumenty.

V dnešní době – řekněme posledních 50. let, kdy se archivnictví zceluje do dnešní podoby, se žádná větší ztráta nekonala. Ani voda, ani oheň se sbírek nedotkly.

V tomto archivu se věci, které shromažďujete, nějak zálohují? Nebo se počítá, že vydrží věky?

Všechno, co tady máme, je jediný originál. Jako mají banky zlaté pruty, my máme v úschově archiválie v originále. Archivní fond je jedinečný, originální – něco z něj se fotí, něco digitalizuje – ale to považujeme za záležitost přechodnou, nepřetrvávající. Ty mikrofilmy, digitální kopie se používají, ale víme, že nevydrží všechno. Nicméně v papírovém fundusu archivu máme listiny, knihy, které vydržely 600, 700 let a víme, že vydrží dál. Celý soubor zálohovat nelze, fotí se, ale nikoli z důvodu zálohování, ale aby se v něm dalo jednodušeji číst, abychom nemuseli sahat na ty vzácné listiny, originály. Vadí jim, že se na ně sahá mastnými rukama, listuje se jimi, ale lebedí si ve stálém prostředí, se stálou vlhkostí i teplotou, ve tmě, to všechno jsou faktory, které potřebují.

Knížkám je tedy nejlíp, když leží a moc se na ně nesahá. Kdo se o ně stará? Jaké profese potkáme v archivu?

Profese archiváře obsahuje vše od uklízečky, informatika až po horníka. Vyplatí se tu velký chlap, který dosáhne do vyšších polic a něco unese. Archivářina spočívá i ve stěhování těžkých spisů, obrovských knih vázaných v kůži, zaprášených a mnohdy špinavých, je to náročné na fyzickou sílu i přemýšlení. Takže někdo se musí postarat o provoz archivu, správce o budovu, ekonomiku a administrativu, důležitá věc je péče o fyzický stav archiválií – vždycky se najde věc poškozená, poničená – na to máme šikovné

kolegyně v konzervátorské a knihařské dílně, kde si s nimi umí pohrát. Máme fotografickou dílnu, kde se provádí mikrofilmování a digitalizace. Uklízečku nemáme, ale máme externí úklidovou firmu.

Na odbornou archivní práci je čím dál méně sil, méně času a méně prostoru. Obor archivnictví se studuje na vysokých filosofických školách, za mých dob to bylo v Praze, Brně a Opavě, Olomouci. Otvíral se na střídačku, dnes už se studuje i jinde, u nás v Budějovicích, Plzni, Ústí, celkem asi na deseti místech.

Je problém naučit se číst různá písma? Do jakého století je přečteš?

Snažím se znát všechna písma, která v našem kulturním prostředí byla. V tom se člověk za ta léta nějak oblomí a v tom není až tak velký problém. Písma mají své kategorie, je jich hodně, novogotická kurzíva či polokurzíva, česká či německá, názvy jsou různé. Písma jsou specifická pro určitá období, určitý jazyk, určité prostředí, obory – třeba právní. Navíc k tomu přistupuje, že každý písař byl určitá individualita, psal tak trochu po svém. I když je pravda, že ta dnešní mnohověstnost písma nastala až v posledních desetiletích s rozvojem gramotnosti. Ještě před sto lety ne každý uměl psát, a tehdy se ve školách učil krasopis a všichni se snažili psát stejně. Dnes se každý naučí psát – ale pak už si píše po svém. Rozdíl jenom mezi námi čtyřmi, kdo si tu právě povídáme, bude v písmu dnes větší, než kdybychom v 16. století porovnali budějovického, pražského či norimberského písaře. Umění psát bylo výsadním řemeslem, ne každý měl potřebu psát, byla to znalost nadstandardní a učil se ji jeden písař od druhého. Písmo jakoby obkreslovali a psalo se pomaleji, mohli si dovolit s písmem pohrát.

Je ještě v archivářství něco neprobádaného, nějaký modrý Mauricius, kterého bys chtěl objevit? Nebo je už všechno objeveno?

Když pronikneš do systému archivnictví, zjistíš, že máme své limity. Písemnosti třeba pro období Karla IV. jsou známy, jsou omezeny na určitý počet a víc jich už nebude. Není už moc co objevovat. Vzhledem k tomu, že máme celkem dokonalý systém archivnictví, víme, kde co najdeme a pokud nás něco zajímá, najdeme si cestičku, kde to najít, kam sáhnout. Něco zajímavého v listinách určitě najdu, ale abych někde sáhl a objevil dosud nepřečtený dopis císaře Rudolfa krásné neznámé, to se zřejmě nestane.

Archiváři si asi uvědomují čas trochu jinak, než my obyčejní občané. Dožívají se vyššího věku, aby stihli svá témata zpracovat?

To nevím, ale myslím si, že jiné vnímání času určitě máme. Za sebe můžu říct, že máme trochu nadhled. Jestli je něco z roku 1650, 1850 nebo 1950 – koukám na to vlastně stejně. Bohužel

věk, která mimochodem člověka děsí – když se podíváme na lidi, kteří ovládají státní správu a přitom mají rozhled tak možná na jedno volební období. Vymýšlejí se věci, nové systémy, na pár let – a my si myslíme, že by bylo dobré myslet spíš v desetiletích, padesátiletích – na to, co po nás zůstane, jaký je věk, který žijeme. Také není moc věcí, které po nás zůstanou: nepíšeme si dopisy, píšeme si sms, fotky jsou digitální, výrobky asi také dlouho nevydrží, internet na ruční papír nepřepečeme.

Fotograf Jan Pirgl míní, že obraz naší civilizace bude uložen někde jinde, v literatuře, v umění a že si snad generace po nás nějaký obrázek o naší éře složí.

Zatímco v těchto starých svazcích pročítáme krásným písmem popsané listy vypovídající o době, pisateli, účelu, který přesahoval jednotlivé generace.

Písmo bývalo krásné, navíc má náboj toho, že pár desítek listů popsal jeden matrikář a po něm po dlouhé době nastoupil další. Jsou knihy, které samy o sobě vypovídají o několika staletích, protože prošly několika generacemi. To už vyplývá z podstaty těch knih. Zápisy z rad města popsaly knihu relativně brzy, ale knihy, do kterých se zapisovalo málo, byly potřeba třeba v rozpětí tří staletí. Nám už se nestane, abychom pokračovali ve vyplňování knih, které začal někdo psát před dvěma sty lety. Na místech menších obcí, kde se nežije tak rychle, nerodí se tolik dětí jako ve velkých osadách, jsou opravdu ještě některé tyto knihy »živé«, nedopsané, i když první zápisy vznikaly třeba za Josefa II. Farské kroniky, svatební matriky, takovéhle knihy jsou zajímavé v tom, že první zápisy jsou vedeny perem a dávným krasopisem a na konci už propiskou a škrabopisem 21. století.

A nebo v zápisech najdete doklad toho, jak byl čas vnímán jinak. Tehdejší běžný člověk, zvlášť venkov spatý s přírodou, se spíš než kalendářem řídil agrárními cykly – ročním obdobím, potřebou zasít a sklídit, spíš než že čas rychle ubíhá, vnímali život jako cyklický návrat, opakování stejného. Musíme si uvědomit, že tehdy lidé žili na jednom místě, do Budějovic se například Hlubočák dostal párkrát za život, a do Prahy – to už byla cesta jen pro vyvolené. Omezení příjmu informací záleželo na vrstvách obyvatelstva, úředník ve městě žil trochu jinak než zemědělec v malé vesnici.

A ještě k tomu vnímání času. Mám chvíli, kdy mě omrzí vyplňování tabulek, bouchnu dveřmi a jdu někde do depozitáře bádat, nejčastěji večer, nebo v sobotu, kdy už nikdo nevolá a nic nechce, do něčeho se zaberu tak, že se trochu v tom čase ztratím. Zapomeneš, která je doba. Stalo se mi, že jsem dělal edici městské korespondence ze 16. století, probíráš se těmi tehdejšími problémy, poznáváš všechny ty rychtáře, purkmistry a najednou se znáš s měšťany a sousedy. A tak mě to zmátlo – když jsem pročítal nějaký dopis

z počátku listopadu – a já se měl večer potkat v hospodě s kamarádem, který se jmenuje Martin – že jsem si řekl: *Tak mu aspoň musím zaplatit pivo, když je toho Martina a má svátek.* Pak jsem vyšel ven na ulici a uvědomil si: *Co blázním, vždyť je březen 2005 a není listopad 1590.*

Normální člověk řekne nedávno, a myslí tím poslední vánoce, pro mě je nedávno třeba rok 1850.

Trpí archiváři nějakým fetišismem, hladíš si knihu, chceš se jí dotknout, očichat, sáhnout si na ni, donést si ji domů?

Zrovna si to zkoušíme na krásné staré objemné knize, není až tak těžká, voní stářím, ruční papír hustě popsaný jednotlivými jmény. Patřila děkanskému úřadu a obsahuje seznam kněží diecéze.

Upřímně řečeno, nemyslím si, že až tak trpíme nějakým nutkáním. Obecně řečeno by se zdálo, že archiváři jsou nejrizikovější skupinou, která by mohla zcizovat staré tisky, ale já tu potřebu nemám. Mám potřebu se jim věnovat tady v práci, ale naprosto nemám touhu se s těmi knihami muckat doma. Protože vím, kam ta kniha patří, kde je jí nejlíp, mám asi jistý smysl pro řád, a odevzdávám tu knihu tam, kde má být. Do našeho archivu, nebo do Třeboně, na tu polici, kde je její místo.

Omyly a lži v archiváliích?

Procento chyb asi nejde úplně prozkoumat. Někdy se údaje v různých pramenech liší. Když se narodilo dítě, třeba holčička narozená 5. ledna pod tímto jménem, stane se, že pak v listu propuštění z poddanství se její jméno nebo datum narození v řádu dnů nebo měsíců liší: takových pár omylů se najde. Ale pak záleží na tom, jaký pramen je hodnověrnější. Většinou matrika, protože tam jdou narození dětí poslopně za sebou. Pokud pokřtili to dítě 5. ledna a další následuje 10. ledna, protože zápisy jsou chronologické, těžko se ta stejnojmenná holčička mohla narodit 30. března.

Archivář versus historik – vnímáš nějaké odlišnosti?

Určitě – je tam takový antagonismus, každý má jiný přístup. Historik rozebírá prameny z různých hledisek, archiváři spíš shrnují data a dají je do souvislostí, ale jinak je nehodnotí. Tím možná historikové pohrdají, protože jim připadá, že to zvládne každý. Ale mě to přijde jako jediné poctivé. Každý výklad už nějak podléhá času a vlivům, kdežto fakta, pokud jsou spolehlivá, jsou jasná. Prameny jsou kusé, jednak se napsalo jen to, co bylo považováno za důležité, jednak se zachovalo jen něco, k dispozici máme jenom fragment určité události. Pokud té události dám nějaký děj podle 10 pramenů, které jsem našel, a později najdu nějaký další pramen – může se stát, že tomu dá úplně jiný smysl. Čili já jako archivář popisuju jen to, co jsem skutečně našel a zjistil – a nedomýšlím. Zkušenost hraje roli, aby byl člověk schopen zhodnotit, nakolik je která

informace pravdivá, nezmanipulovaná, archivář by měl být schopen zhodnotit validitu informace.

Dáš nám návod, jak napsat něco, co nás přejíže o celé věky?

Osvědčený způsob je starý: ruční papír, dokumentní inkoust a obyčejné pero. Nic lepšího poradit nemůžu.

Nakonec máme to štěstí, že smíme navštívit hlubocké archiválie.

Archivní prach je zcela neškodný, ten na člověka nejde – a hlavně správně konzervuje, *usmívá se Daniel Kovář*, když vstoupíme a rozsvítíme v obrovské místnosti plné regálů až k vysokému stropu. Těchto depozitářů máme šest takto velkých, typy fondů tak můžeme rozdělit (okresní povahy a místní povahy), např. do roku 1949 a potom mladší. Jsme v místnosti, kde jsou fondy místní povahy, tedy měst a obcí od Adamova po Žumberk. Vždy je tam umístěna obecní samospráva, spisový materiál v kartonech, kroniky, zápisy ze schůzí, hospodářské plány, škola, družstva, spolky, kampeličky, domov duchodců.

Hlubocké police mají délku nejméně pět metrů a najdeme tu archiv města se spisy někdy od 16. st. do roku 1945, tady starší pozemkové knihy, z roku 1693 trhové smlouvy (= kupní smlouva nemovitostí – prodávající i kupující měl svůj originál a bylo povinností a dobrým zájmem vtělit zápis do této knihy. Městská rada pak garantovala: co je v knize, to platí! Pokud někdo přišel s falšovanou smlouvou, která nesouhlasila s uvedeným v knize, měl smůlu).

Hluboká má v archivu v evidenci doklady cechů – krejčí, mlynáři, obuvníci, dále živnostenské listy, Záviš, včelařský spolek, katolickou charitu, okrašlovací spolek. ve školní regálu najdeme kroniky a doklady škol, měšťanka, knihy cti a knihy hanby (na větších školách se vedly – zajímavé bylo, že vždy byly ke ztrátě spíše náchylnější knihy hanby než knihy cti.). Z pozdějších let jsou zde archivovány doklady poválečného internačního tábora, národního výboru, KSČ a dalších subjektů.

Fotografie také archivujeme. Jednak vedeme zvlášť sbírku jednotlivých fotografií v místnostech, kde je ještě nižší teplota a bezprašné prostředí, doplňuje ředitel, jinak jsou fotografie ponechány rozptýlené tam, kam patří. To je obecná zásada archivnictví, převzít a uchovávat archiválie tak, jak jsme je převzali. Nikoli, že bychom z kronik vytrhávali fotografie nebo vložené stavební plány, vše necháváme v logickém celku.

Velké množství svazků bylo přesunuto do archivu nedávno také při předání kostela sv. Rodiny církvi, kdy kostel po léta sloužil jako sklad archivu. Nové moderní posunovací regály v této místnosti uchovávají listiny ze schwarzenberského panství z Postoloprta a jiných. Staříčké provázky, kterými jsou spisy převázány, ještě vázali schwarzenberští archiváři. Územně

by tyto materiály panství patřily spíše do archivu v Litoměřicích, ale protože Schwarzenbergové sídlili spíše v Jižních Čechách, dokumenty jsou archivovány tady. Archiv tak provádí jistou selekci badatelů – ten, kdo sem přijede pátrat z Lovosic, má skutečně vážný zájem, což trochu vyloučí rádoby badatele, kteří přijdou, a váhavě vyprávějí, že dělají diplomku a neví o čem, a co kdyby tady sem tam nahlédli do nějakých archiválií. Takže to je taková psychologická ochrana materiálů.

Procházka minulostí byla velmi zajímavá a jsme za ni sympatickému archiváři vděční. Jeho aktuální rozepsanou knihou jsou dějiny obce Třebeč u Borovan. Budějovický archiv je velmi bohatý a nabízí mnohé náměty. Když se archiváři něco dostane do ruky, hned si udělá poznámku k určitému tématu, aby ji v budoucnu našel. Ale v lidských silách jediného archiváře rozhodně není prostudovat celý archiv.

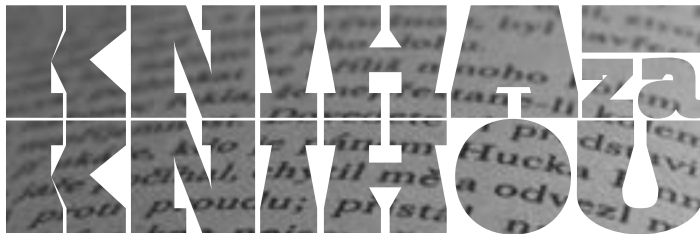
Takže si složíte asi 150 témat, které mám v plánu a které potkávám, říká na závěr Daniel Kovář, a k těm si dělám poznámky, pokud na ně narazím. Jestli budu na světě do 70, 80 let, tak to bude tak nadoraz. Zkusím jich zkrátka ještě pár zpracovat.

Pohlédnout si krásu jihočeských archivů můžete např:

<http://www.ceskearchivy.cz/virtual/index1.php>

PhDr. Daniel Kovář, narozený v Českých Budějovicích.

Autor knih: *Budějovický poutník aneb Českými Budějovicemi ze všech stran, Příběhy budějovických pomníků; Budějovické hřbitovy; Lázeňství na Českobudějovicku; Požáry, povodně, kobylky; Muži v čele budějovické radnice; Tragédie Ondřeje Puklice; Okres České Budějovice – Z historie státní správy a okresní samosprávy 1850-2002; Zmizelé Čechy – České Budějovice; Zmizelé Čechy - Českobudějovicko; Tvrze, hrady a zámky Českobudějovicka; Královská pevnost na jihu Čech; Budějovice před sto lety; Okresní dům; Technické památky Českých Budějovic; Po stopách Karla Klostermanna na Blatech; Českobudějovickem s nadhledem; Českobudějovicko I-II; České Budějovice do kapsy a několika průvodců, monografií obcí Borku, Borovan, Doubravice, Lhoty, Lišova, Římov, Srubce nebo Zahájí. Spolu s Martinou Sudovou je spoluautorem knihy Tvrze, hrady a zámky Jižních Čech, a spolupracoval na publikacích Ulicemi města Českých Budějovic; Kniha o Černé věži; České Budějovice očima našich předků; Za naši samostatnost – Českoslovenští legionáři – rodáci a občané okresu České Budějovice; Kraj pod Vítkovým kamenem; Panská sídla jižních Čech a další. Je spoluautorem Encyklopedie Českých Budějovic, vlastivědné encyklopedie Novohradské hory a Novohradské podhůří – příroda, historie, život z ediční řady Krajina a lidé...*

**Daruj knihu, kup knihu
a pomoz tak dětem se
zrakovým postižením!**

11.-12. 4. 2014
Kredance, Riegrova 51

Máte doma **knihy**, které už nepotřebujete nebo nechcete? **Přineste je** do kulturního prostoru Kredance **či je vhodíte** do modrých kontejnerů na Lannově třídě u Prioru a u Černé věže. Kteroukoliv z knih si budete moci 11. a 12. dubna v kulturním prostoru Kredance za symbolickou částku zakoupit. **100% výtěžku** z prodeje knih **darujeme Mateřské škole pro zrakově postižené** v Českých Budějovicích. Tak co, už jste prošli knihovničku?

ROK NA HLUBOKÉ

5.4. - 3.10. Velikonoce tvořivé dílny - statek Vyšetice
16. - 21.4. Zahajovací golfový turnaj 2014
19.4. Modrá stuha Bezdrava - Mezinárodní pohár ČR
26. - 27.4. May day v ZOO „Májový den“
1.5. Křivonoska 2014 - 44. ročník mezinárodní soutěže historických motocyklů a automobilů
10.5. Budějovický pohár - parašutistické závody
17. - 18.5. Muzejní noc
24.5. Galerijní noc
13.6. Národní myslivecké slavnosti
28.6. - 28.9. Alfons Mucha - V zrcadle doby
30.6. - 5.7. Evropský týden sportu a relaxace žen
VII - VIII / 2014 Večerní komentované prohlídky v ZOO
4. - 5.7. Grand Prix - 9. ročník závodu dráčích lodí
9.7. - 16.8. Letní kino Bratři v triku - Hluboká nad Vltavou
11.7. - 13.7. Sraz VW Brouk - letiště Hosín
11.7. - 30.8. Divadelní léto 2014 - muzikály Jedna noc na Karlštejně, Romeo a Julie
23.7. - 20.9. Hudební festival Hluboká 2014 - 58. ročník
31.7. - 30.8. VI. Zámecký festival komedie - Legenda o Závěšovi a Kunhutě
11. - 24.8. Mistrovství ČR a Slovenska v bezmotorovém létání
30.8. Strašidelný zámek - aneb at žijí duchové
30. - 31.8. Cena města Hluboká nad Vltavou - jezdecké závody
5. - 6.9. Hosínští pohár - akrobatické závody
13.9. Slavnosti vína
13. - 16.9. Voda, moře, oceány - filmový festival
26. - 28.9. Tajný závod do Země nezemě - víkend pro rodiče s dětmi
4.10. Drakjída - letiště Hosín
28.10. Rybářské slavnosti
1.11. Strašidelná ZOO
30.11. Adventní trh - Knížecí dvůr
30.11. Putování za Mikulášem - Hluboká nad Vltavou
6.12. Letecký Mikuláš - letiště Hosín
21.12. J.J.Ryba - Česká mše vánoční
24.12. Štědrý den v ZOO

www.knizecidvur.cz
www.statekvysetice.cz
www.golflhuboka.cz
www.sailing.cz
www.zoohlhuboka.cz
www.veterancardubcb.cz

www.letiste-hosin.cz
www.nzm.cz
www.ajg.cz
www.nzm.cz
www.tydenzen.cz
www.dragonboat.cz
www.sinfonie.cz
www.letiste-hosin.cz
www.divadlopikl.cz

www.sinfonie.cz
www.ks-alta.cz

www.letiste-hosin.cz
www.cvcposkolakzliv.webnode.cz
www.konevondrow.cz
www.letiste-hosin.cz
www.hluboka.cz
www.vodamoreoceany.cz
www.statekvysetice.cz

www.kralovstvi.vzduchu.cz
www.hluboka.cz
www.zoohlhuboka.cz
www.sinfonie.cz
www.zoohlhuboka.cz
www.letiste-hosin.cz
www.sinfonie.cz
www.zoohlhuboka.cz

www.hluboka.cz

Město
Hluboká
nad Vltavou

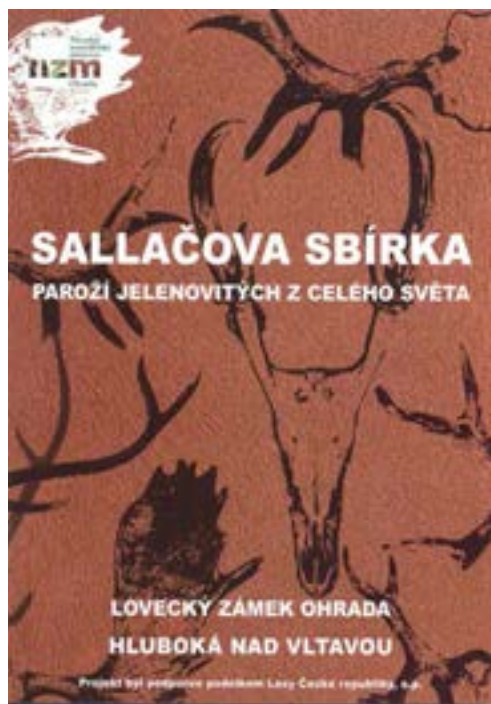
PRŮVODCE MĚSTEM HLUBOKÁ NAD VLTAVOU - Nová mobilní aplikace

Občanské sdružení Hluboká nad Vltavou, jehož hlavní náplní je rozvoj cestovního ruchu v Hluboké nad Vltavou, představí 2. dubna 2014 návštěvníkům města a okolí novou mobilní aplikaci. Aplikace nabízí přehled volnočasových aktivit, stravovacích a ubytovacích zařízení, možnost plánování výletů, multi jazykový systém aplikace - CZ/ENG, rychlé kontakty na provozovatele (e-mail/tel.). Lze ji stáhnout a nainstalovat z GooglePlay nebo Appstoru a je určená pro platformy iOS a Andorid (Android verze 2.3.1 + a iOS verze 7.0 +). Vedle webových stránek www.hluboka.cz a facebookového profilu města Hluboká nad Vltavou je mobilní aplikace další zajímavou možností, jak se rychle a efektivně dostat k informacím.

Další novinkou je interaktivní ilustrovaná mapa ve 3D na webových stránkách www.hluboka.cz.

Hluboká nad Vltavou o.s. Vám denně přináší pozvánky, upoutávky, reportáže a informace z aktuálního dění ve městě a okolí na facebookovém profilu města Hluboká nad Vltavou a kompletní nabídku služeb včetně kalendáře akcí na webových stránkách města www.hluboka.cz. Využijte i v těchto možnostech k prezentaci Vašeho zařízení, živnosti či jiné činnosti, o které by ostatní měli vědět a napište nám na jozova@hluboka.cz.

Hluboká nad Vltavou o.s.

Cvč Poškolák o.s. pořádá

I. ROČNÍK

VELIKONOČNÍHO TURNAJE VE CVRNKÁNÍ KULIČEK

dne: 13. 4. 2014

sraz hráčů (dětí i dospělých): na Malém
trojúhelníku v zámeckém parku

registrace hráčů: 13.00 - 13.30 hod.

začátek turnaje: 13.30 hod.

více na: www.cvcposkolak.webnode.cz

*Tato akce se koná namísto původně plánovaného
Velikonočního minitruhu.*

Foto: Jan Pígl

Žij realitu, ale nikoli tu virtuální

Jihočeský policejní mluvčí nprap. Bc. Milan Bajcura se opět vrací na základní školu na Hluboké. Samozřejmě už nikoli jako žák, který v těchto školních lavicích vyrůstal, ale naopak z důvodů profesních. Policie ČR si dává za úkol preventivně působit na školách ve snaze varovat a ochránit děti před negativními vlivy dnešní doby. Některé závislosti a patologické jevy se mnohdy rozšiřují rychleji, než rodiče i pedagogové stačí registrovat.

Víte například, co je to netolismus?

Také jsem nevěděla, a to možná v téhle závislosti také trochu lítám.

Ředitel školy Mgr. Jaroslav Schmied je za působení policisty v jednotlivých třídách vděčný. Škola hodlá proškolit i učitele, a podle zájmu rodičů by ráda připravila přednášku i pro veřejnost. Vysvětlit problémy a nebezpečí, které děti mohou ve školním věku potkat, je věc potřebná a záslužná. Pro děti samozřejmě znamená vítanou změnu, když s nimi v hodině komunikuje profesionál a nikoli učitel. Rozhodně vnímají předkládané zkušenosti lépe od někoho, kdo má každodenní praktické zkušenosti s negativními jevy, kterým je společnost – děti bohužel nevyjímaje – dennodenně vystavována. Před pár lety

s dětmi policisté probírali kyberšikanu – napadání a šikanování přes sociální sítě. Dnes učí nejmenší děti dopravní výchovu – jak se bezpečně chovat na ulici. Starší děti pak seznámí s problémy závislosti na počítači, počítačových hrách, různými podvody realizovanými díky internetu, nebo s nebezpečím stalkingu (nebezpečné pronásledování). Případy, které nedopadly dobře, přibývají i v Jihočeském kraji a kriminalita i agresivita mladistvých delikventů stoupá.

Tiskový mluvčí Milan Bajcura řekl, že hlubocká škola nemá žádnou protekci, i když jako hlubocký rodák se sem vrací rád. Má na starosti dalších 90 škol v Jižních Čechách, kam s preventivními akcemi POLICIE ČR přichází. Působí také jako trenér fotbalu, takže k dětem má blízko, umí to s nimi a dokáže se naladit na jejich vlnu.

Překvapilo mě, že děti přílišným respektem před policejní uniformou netrpí. Ti slušní žáci se nestydějí s přednášejícím diskutovat, hledat příčiny i argumenty a polemizovat nad problémy – a když náhodou občas vyruší víc, než bylo příjemné – přijali férovou domluvu a precizně vystříhli před tabulí pět kliků jako čestnou omluvu. Příjemně mě překvapily také široké vědomosti žáků i žákyň devátých tříd a znalost různých souvislostí.

Bohužel i méně slušní žáci se ve třídách najdou, a evidentně svým chováním obtěžují nejen učitele, ale i spolužáky. Je to jen doklad toho, že dnešní doba nese svá negativa napříč společností v generaci útlého mládí až po penzisty.

Školní preventisté sociálně patologických jevů mají v posledních letech práci složitou. Nástrahy na bezbrannou dětskou dušičku jsou čím dál rafinovanější. Ani rodiče to nemají lehké. Za našich mladých let byl svět jinačí. Trvalá ostražitost a vímavost k našim dětem je nutností, i když vlastně nerozumíme všemu, co na naše potomky může číhat.

Netolismus

Pod pojmem netolismus rozumíme chorobnou závislost na tak zvaných virtuálních drogách, mezi které jsou počítány – televize, video, počítačové hry, mobilní telefon nebo práce či zejména zábava na internetu (chatování, kontrola e-mailových zpráv atd.)

Nebudeme si nalhávat, že vás některé závislosti nemohou potkat, říká policista. Víte, v kolika letech usedá dnešní dítě k počítači? Ano, správně říkají někteří z vás – kolem tří let věku. Děti sedí u rodiče a sledují, co na počítači dělá a brzy začne sama hledat ta správná tlačítka. Brzy si na něm najde první hry, sportovní, zábavné,

střílečky. Mobily – věc, která nás provází už nějakých 20 let. Kde jsou časy mobilů velkých jako skříňka, s anténou, které se ještě nedaly nosit v ruce, a začínali s nimi podnikatelé. V současné době je u nás sedm a půl milionů uživatelů s mobilním telefonem a tři hlavní operátoři se trvale předhánějí v nabídkách nových mobilů. Internet – má už vlastně každý, vy mladí ho proháníte po celý den v mobilu.

Fakta opravdu hovoří jasně:

Až polovina českých dětí, které pracují s internetem, hraje pravidelně počítačové hry a mnohé z nich upadnou do závislosti, která může vyžadovat dokonce odborné léčení. Národní centrum bezpečnějšího internetu proto varuje rodiče před narůstajícím rizikem, počet závislých dětí narostl za poslední roky asi čtyřikrát. Výhra ve virtuálním světě je návyková stejně jako drogy, alkohol nebo automaty, jenže svádí i malé děti k tomu, aby obětovaly počítači víc a víc času.

Odborné průzkumy na děti prozradily, že u on-line her tráví průměrně osm hodin týdně a spí o dvě až tři hodiny méně než jejich vrstevníci před deseti lety. V Česku zatím nikdo nespočítal děti, které jsou skutečně závislé. Objektivně to ani nejde. Většina z nich si závislost nepřipouští a zachránit je mohou jen pozorní rodiče.

Jak poznáte závislé dítě?

Mění se jeho chování. Omezuje jiné aktivity. Ocítá se v sociální izolaci. Je neklidné. Je víc unavené. Je pasivní, rezignované a v depresích.

Jak pomoci?

Zamezit přístupu k počítači. Změnit postoj dítěte k hrám, které jsou pro něj drogou. Nalézt alternativní zábavu k počítačovým hrám. Podporovat rodinné hodnoty u dítěte. Řešení musí zasáhnout tam, kde vzniká hlad po droze. Přesvědčit dítě, že sport, koníčky, jsou lepší alternativou.

Závislost na počítačových hrách – novodobý fenomén

Počítačové hry a případná závislost na nich jsou poměrně novodobým fenoménem. V dnešní době zasahuje díky masivnímu rozvoji výpočetní techniky stále větší díl populace. Závislost na počítačových hrách při tom v konečném důsledku není o nic méně alarmující, než jakýkoliv jiný sklon k závislosti. Nejrizikovější populací se jeví mládež. Neustále se snižuje věková hranice, kdy děti poprvé přicházejí do přímého styku s osobním počítačem, kdy začínají využívat jeho služeb. Protože je však problematika závislosti na hraní PC her prozatím široké veřejnosti nedostatečně

známá, rozvíjí se o to rychleji. Její zamezování je podstatně pomalejší než její šíření.

Počítač a internet, dobrý sluha, zlý pán

Televize, internet, počítačové hry jsou tu pro nás a ne my pro ně. To my lidé jim vdechujeme život v každé chvíli, kdy se jimi zabýváme. Musíme jim věnovat svůj čas, přemýšlet o nich, protože jsou zde. Před půl stoletím bychom patrně dělali něco jiného. Možná bychom trávili více času společně s dětmi, které jsme dnes právě »uklidili« do pokojíčku, aby nás nezloubily a kde si právě klidně a spořádaně hrají »svou« počítačovou hru.

Počítačové hry nejsou některými autory začleňovány do oblasti virtuální reality, představují prý samostatně se vyvíjející oblast speciálních počítačových programů, které jsou určeny k zábavě. Počítačové hry jsou odborníky, kteří se věnují léčbě závislosti, pokládány vesměs za méně nebezpečné, než je tomu u výherních automatů. Přesto mezi

pravda je, že některé hry skutečně děti něco naučí. Mnoho kluků hrajících hry v originálu zdokonalí svoji angličtinu. Děti si cení jednoznačnosti dobra i zla v hrách na hrdiny, možnosti zdokonalování postav, moc a sílu postav (mají jiné schopnosti a možnosti než obyčejní smrtelníci), možnost seberealizace v simulovaném prostředí. Přitažlivé je tajemno, napětí, mystické a magické komponenty her, pocit sounáležitosti s vybranou skupinou a možnost dosáhnout něčeho, co v realitě možné není. Většinu her je možné nekonečně opakovat, prohra není problémem.

Hry na počítači tedy zjednodušují svět, jsou pochopitelné a dostupné, nabízejí nové, netradiční, poskytnou možnost hrát různé role, ztotožnění s postavami, a zážitek z výhry. Dnešní doba již přináší i hry typu »virtuálního sexu«, díky odosobnění a radikálnímu individualismu v této oblasti se odborníci obávají i možné podpory rozvoje deviací.

Jaká jsou tedy rizika závislosti na počítačových hrách?

– v průměru násilí a agresivity (hráč se podílí aktivněji, než například v kině či u televize)

– nácvik a prožití násilí (*ve smyslu – je to hra – vše odpuštěno*). Možnost výhry závisí na zničení, či zabít protivníka

– upevňování vzorce chování, který může být použit i v realitě, naučený vzorec násilného chování

– růst verbální a fyzické agresivity a pohotovosti k tomuto chování (jak asi bude jezdit autem řidič, který rád hrál hru, jejímž cílem a úspěšností byl co nejvyšší počet přejetých chodců

– hra se hraje v reálném simulovaném prostředí silnic, jen některé země přikázaly zaměnit červenou barvu

krve třeba za zelenou)

– životní styl hráčů (slangově »pařanů«) mění lidské postoje, hodnoty, zájmy. Důsledkem může být sociální zakrnělost, deformace v komunikaci a sociálním citění.

Zdravotní rizika

Další důsledky nadměrné závislosti na počítačích či dalších technických hračkách jsou deficit pohybu (nápor na páteř, vliv na vývoj svalů a kostí, zátěž zraku atd.), sociální vývoj – zraní jedince, schopnost navazování, udržování a rozvíjení vztahů, virtuální nevolnost – po delším vysedávání před obrazovkou nemotornost, špatná koordinace pohybů, špatný odhad vzdálenosti, fyzická neobratnost. Míží realita času, prodloužování pobytů u počítače, televize, únik od reality.

Při hraní počítačových her dochází ke změnám fyziologických reakcí, protože tělo nerozlišuje realitu a virtuální realitu, fyziologické procesy se spustí stejně, když vás napadne opravdový

Odkazy:

– www.bezpecnyinternet.cz

– **Linka bezpečí** je největší a nejstarší dětská krizová linka v České republice, dostupná na mezinárodním čísle **116 111**. Její odborníci poskytují pomoc a poradenství dětem a mladistvým, kteří se ocitnou v tíživé životní situaci. Kromě telefonického kontaktu lze využít rovněž online služby. Jako jediná u nás je Linka bezpečí k dispozici nepřetržitě a zdarma z mobilních telefonů i pevných linek. Ve směnném provozu se zde střídá 100 konzultantů, kteří každý den přijmou téměř 700 telefonátů. Kromě Linky bezpečí nabízí Sdružení Linka bezpečí také pomoc rodičům a pedagogům, kteří potřebují poradit s výchovnými problémy týkající se dětí. Obracet se mohou na Rodičovskou linku **840 111 234**. Více informací o Sdružení Linka bezpečí se dozvíte na www.linkabezpeci.cz

– České Budějovice: non stop Linka důvěry: **387 313 030**

gamblerstvím a závislostmi na počítačových hrách lze najít mnoho společných rysů.

Gamblerům jejich závislost přináší nejen dluhy, ale i mnoho dalších rodinných, osobních a pracovních problémů, a tak se jedinec závislý na hazardních hrách často pohybuje v bludném kruhu, kdy realita je pro něj často bolestná a hazardní hra mu umožňuje možnost úniku – proto je alespoň v počátečních fázích, přitažlivá.

Stejně tak může být pro hráče počítačových her realita, skutečný život, z různých důvodů bolestný či nepřívětivý a virtuální realita se stává rovněž velmi přitažlivou možností úniku. Počítačových her je nepřeberné množství, obecně například ve stylu: adventure (dobrodružství), akční hry v podobě akčního filmu, simulátory (kabina auta, ponorky, simulace různých sportů), skákačky» rychlé prsty a bystrý postřeh, strategické hry – musíte vytvořit strategii a logiku pro řízení a rozvoj mnohdy složitého komplexu, hry »na hrdiny« a mnohé další.

zlý pes na ulici nebo virtuální obluda doma na obrazovce.

Při ukončení hry pocituje hráč zoufalství, smutek, depresi, vztek.

Pro ilustraci životního stylu správného pařana si představme chlapce, který se vzbudí a jde do školy, zde probírá v hovorách ty správné hry se svými spolužáky, hraje doma ve volném čase sám či ve skupině spoluhráčů, jde spát (otázka je kdy, protože ti správní hráči hrají do noci, někdy i několik dní v kuse). Další otázkou je příprava do školy, její kvalita, v neprospěch hovoří fyzická a psychická únava. Nezanedbatelná není ani finanční náročnost nákupu nových her. Otázkou zůstává, kde je hranice situace, kdy

ještě ovládám já, či kdy už jsem ovládnut – žiji ještě uvědoměle a vědomě? Žiji svůj příběh, svůj svět či jiné příběhy? Žiji podle svého scénáře? Anebo si něco zahrává se mnou? Jak velkou část svého života naplňuji cizí realitou, bezobsažnou formou, kterou mi nabízí virtuální svět?

A bohužel tohle nebezpečí nečítá jen na naše děti a vnuky, protože i dospělí často nejsou schopni prožít svůj večer někde jinde než právě před svým televizním seriálem.

Milan Bajcura přivedl dětem pomocí příkladů z praxe, představení práce policie, krátkých filmů a ukázek – množství denních situací, kdy moderní technika přináší lidem spíše negativa než pozitivita.

Je dobré o nich vědět. Je dobré o tom s dětmi mluvit a věnovat pozornost tomu, čím se zabývají.

I přestávka mezi vyučovací hodinou u devťáků napovídá, že dnes ji děti tráví trochu jinak než za mých mladých let. Děvčata odběhla na chodbu, kluci zůstali sedět, vytáhli mobily přes hodinu ztišené, a prstíky jim jen hrály, oči upřené na display. Výjimkou byli dva kluci, kteří si hráli se skutečnými kartami bridž. Byli mi v tu chvíli velmi sympatičtí, neboť tato hra přece jen stimuluje mozkové buňky k velkým výkonům.

Tak tedy doufejme, že budoucnost si nemusíme malovat jako nějakou z těch apokalyptických počítačových her.

INZERCE

VÝPRODEJ

EKOBRİKET A PELET

ZAHAJUJEME JARNÍ VÝPRODEJ!

ZIMNÍ ZÁSoby MUSÍ PRYČ!

- **EKOBRİKETY**
- několik druhů
- **PELETY**
- několik druhů
- **TŘÍSKY**
- **PODPALOVAČE**

Dle počtu odebraných palet
DOPRAVA ZDARMA!!!

EKOPALIVO www.ekopalivo.cz

Ekopalivo Bohemia s.r.o.

Prodejna: Briketárna Větrná u Č.K.
Tel.: +420 380 733 733 • 734 768 420
E-mail: prodejnavetvni@ekopalivo.cz

Prodejna: Č. Budějovice, Na Dl. Louce
Mobil: +420 777 917 714
E-mail: prodejnacb@ekopalivo.cz

UHLÍ

TERM

BORŠOV NAD VLTAVOU

JARNÍ SLEVY do 31.5.2014

Nabízíme Vám uhlí

hnědé — černé

brikety — koks

štípané palivové dřevo

dřevěné brikety

Nad 20 q ROZVOZ UHLÍ ZDARMA

složení uhlí pásovým dopravníkem

PRODEJ A DOVOZ PÍSKU, DRTÍ a ŠTĚRKŮ

okrasných kačírků, mulčovací kůry

zeminy pro trávníky

 387 981 235, 602 409 422

Otevírací doba a rozvoz

Po - Pá 7.00 - 15.30 hod.

www.uhloterm.cz

■ PRODEJ SLEPIČEK

Drůbež Červený Hrádek, firma Dráb, oznamuje svým zákazníkům, že opět prodává slepičky snáškových plemen Lohmann hnědý, Tetra hnědá a Dominant – černý, modrý, žlutý, kropenatý a bílý. Stáří: 15-20 týdnů. Cena 149 – 185 Kč/ ks dle stáří. Neprodáváme malé kuřice, ale téměř dospělé slepičky pouze našeho chovu!

Prodej se uskuteční:

V sobotu 10. května a 7. června 2014 Hluboká n. Vltavou – vlak nádraží poblíž SOŠ elektrotechnické v 15.35 hod

Při prodeji slepiček – výkup králíčích kožek – cena dle poptávky. Případné bližší informace: Po-Pá 9.00 – 16.00 hod.

Tel. 601 576 270, 606 550 204, 728 605 840

■ BLUEBERRY SHOP u kostela

Od dubna přijímáme nově zboží do komise (dětské oblečení, doplňky a obuv). Příjem zboží PO-ČT 10 – 13h. V nabídce jarní bundičky, tenisky, mikiny, trička, barevné kalhoty.

■ PILA HOSÍN – LETIŠTĚ

Nabízí vzduchosuché truhlářské řezivo

– řezivo pro včelaře – hoblované trámy na pergoly a krovky – plotová prkna – stavební řezivo – kratinu – výrobu schodišť, dřevěných podlah z masívu – výrobu dubového zahradního nábytku.

Kontakt D. Věncek 723 062 020

Foto: Jan Pírgl

Malá vodní elektrárna

Původní malá vodní elektrárna u mostu do Zámostí byla na čas vyřazena z provozu z důvodu plánované rekonstrukce. Do vodního toku Vltavy u Hluboké současně v poslední době dramaticky zasáhla stavba přístavu a plavební komory. Všichni víme, že se finišuje a naše město se stane městem přístavním. Také malá vodní elektrárna prochází důkladnou obnovou. Po provedených nautických zkouškách na stavební fakultě ČVUT, které měly za úkol zjistit, kolik může protékat elektrárnou vody, aby se nekomplikoval lodní provoz a nepoškodily lodě při parkování v přístavišti pod mostem, se přikročilo k její zásadní přestavbě a výměně technologie, včetně nové turbíny. Díky výsledkům nautických zkoušek bylo možné navýšit průtok. Kanálem vytékajícím z Vltavy nad jezem musí protékat cca 6,5 m³ za vteřinu, aby probíhala sanace na kanále, aby v něm nestagnovala voda a nezapáchala. Maximální povolený průtok byl stanoven na 10,5 m³.

Na tyto hodnoty plus hodnoty potřebné pro provoz tzv. trkače, byl na modelu odzkoušen provoz v přístavu. V tomto místě je vhodné připomenout, že tzv. trkač, který zásobuje vodou zámecké zahrady je ve skutečnosti pístové čerpadlo, které je poháněno vodní silou a patří mezi významné technické památky našeho regionu.

Zrovna ten trkač mě mrzí, říká Ing. Eduard Stach z firmy HydroCon, a. s., která přestavbu MVE provádí.

V rámci všech těch úprav na řece, stavby mariny, rekonstrukce naší malé vodní elektrárny, by bylo pěkné opravit historický tzv. trkač. Ve firmě HydroCon, a. s. jsme fandové technických památek, a proto jsme nabídli možnost provést i zaplatit opravy či rekonstrukci trkače, případně ho provozovat ke stejnému účelu v nájmu. V současné době stroje fungují, ale jsou ve špatném technickém stavu. Provozovatel např. opravil česla před tzv. trkačem, ale prostor za česly nechal nevyčištěný, zanesený letitými nánosy.

Rádi bychom si tohle památné technické zařízení vzali třeba do pronájmu či jen pod patronát, starali se o ně. To je zařízení, které kdysi vyrobila a realizovala rakouská firma, která dosud existuje. Dokonce jsme se s ní spojili a debatovali o možných technických řešeních opravy. Také oni by byli rádi, kdyby turbíny byly restaurovány, byla by to pro ně dobrá vizitka. Mám dokonce i graduovaného restaurátora na vnější nátery podobných zřízení, který by to pro nás rád udělal. Myslím, že je to velká škoda, dnes se návštěvy technických památek

mezi lidmi docela rozmáhají. Jsou to zajímavé záležitosti, díky tomu, že jsem učil a občas ještě učím na ČVUT, má člověk k těmhle věcem vztah a rád by ukázal dnešním generacím, jak dokonale a po tolik let tyhle technické stroje fungují, celkem bez nároku na přílišnou péči. Zpřístupnit, ukázat přes prosklené či zamřížované dveře, je to technická lahůdka a atrakce.

Ano, dle knihy o Hluboké od archivářů Kovář – Koblasa, je to cenná technická památka – pístové čerpadlo je z roku 1932. Malou vodní elektrárnu na břehu u sv. Antoníčka ale rekonstruujete důkladně.

Malá vodní elektrárna prochází kompletní obnovou, plánovali jsme původně výměnu turbíny, ale protože jsme získali díky grantu 25% příspěvek, rozhodli jsme velkoryseji a provedli čisté technické řešení s dalšími úpravami. Nahoře nad stavbou bude terén v celé ploše zatravněn, na místo původního dřevěného domečku, který tady stával, postavíme takovou stavbu technického zázemí, která lépe zapadne do okolí. Teď řešíme její opláštění, chceme, aby to vypadalo dobře.

A co tvoříte v zemi pod tím budoucím domečkem, v obrovské hluboké díře, která se zatím ježí ocelovými výztuhami a je vybetonována pro umístění turbíny?

Dole v podzemní komoře, do níž bude přitékat voda z kanálu, usadíme turbínu, voda bude proudit skrz ni a vytékat opět do Vltavy. Turbínu dodává firma Mavel, a. s., což je český výrobce, sídlící v Benešově u Prahy. Spolu s nimi zde vytvoříme pracoviště, na kterém mohou ukazovat svůj výrobek v provozu svým potenciálním zákazníkům z celého světa. Tito zákazníci si jistě prohlédnou zámek a překrásné okolí města Hluboké nad Vltavou. Pro odbornou veřejnost a studenty, předpokládáme osvětovou činnost, která jim ukáže zařízení a provoz vodní elektrárny v praxi. A hlavně předvedeme, jak český výrobce Mavel, a. s. umí vyrábět kvalitní turbíny, o které je ve světě zájem.

Na Hluboké bude instalována turbína 1,45 m v průměru, bude si brát od 6,5 m³ do maximálně 10,5 m³ vody za vteřinu a bude mít instalovaný výkon 300 kW.

Protože hladina v kanálu kolísá, podle nastavení jezu a též kolísá hladina v Hněvkovické zdrži, bude i výkon elektrárny, v závislosti na těchto změnách, kolísat. Hodnoty výšky hladiny nad jezem a pod jezem jsme měřili cca dva roky a i tyto výsledky byly využity pro návrh přestavby.

Provoz elektrárny musí splňovat Manipulační řád, ve kterém je promítnut provoz tzv. trkače, lodní doprava a hlavně aktuální průtok v řece.

A kdyby zase přišla povodeň, to vám popřít malá vodní elektrárna jedna radost a dodá víc kW, ne? Nebo se ptám hloupě?

To je hezká představa, hodně vody, hodně elektřiny, ale tak to nefunguje. Elektrárnou víc než těch 10,5 m³ neprotlačíte. Při povodni je tady okolo všude voda a hladina by byla nad vodní elektrárnou i turbinou. Takže by nefungovala. Ne, povodeň není naším cílem a touhou. Nicméně elektrárna bude chráněná, vodotěsná, takže při povodni bychom ji zavřeli, utěsnili a vyřadili z provozu. Přestavba elektrárny byla navržena tak, aby výrazně zvýšila protipovodňové opatření v přívodním kanálu.

A za provozu můžete nějak do turbíny nakukovat?

To rozhodně nemůžete, dovnitř turbíny by to bylo vskutku nebezpečné a k nepřežití, v tu chvíli fungují vodou roztáčené lopatky jako velký vodní šroub. Ale samozřejmě při uzavření, bez přítomnosti vody se dají přímo v turbíně dělat opravy či zásahy.

Kdy uvedete malou vodní elektrárnu do provozu?

Bude dokončena počátkem léta, cyklistickou stezkou kolem elektrárny se budeme snažit zpřístupnit co nejdříve. Další zajímavostí jistě bude, že na břehu nebude stát dřevěný domeček, ale pod cyklistickou stezkou bude tunelem vytékat voda z turbíny a celý břeh bude zatravněn. Takže by to mohlo tomuto místu přinést jisté vodní oživení a odtékající voda bude vidět třeba při přistávání lodí v přístavišti, nebo z řeky.

Celou výstavbu malé vodní elektrárny se snažíme zdokumentovat, sbíráme snímky kamerami každou půl hodinu, takže ve finále bude výsledkem technický film. Taková zrychlená stavební pohádka, jako když trpaslíci opravovali hrad a měli to za den hotové.

Sledovat výstavbu byt »malé« vodní elektrárny je zážitek. Stavba určitě zvýšila protipovodňovou ochranu území okolo kanálu – Hamry. Ing. Stach si navíc velmi chválí, že město stavbě vyšlo vstříc se vši ochotou, spolupráce s celým stavebním odborem, právním odborem i starostou dokonalá.

Víte, že?

Firma Mavel, s. r. o. z Benešova u Prahy produkuje do celého světa Kaplanovy, Francisovy a micro turbíny?

Využit sílu proudící vody jako zdroj energie pro pohon strojů i výrobu elektřiny není nic nového. Uměli to už Sumerové, Asyřané v Mezopotámii, Egypťané, Římané i řecká kultura.

Za dob první republiky se elektrárny objevovaly na každé vhodné řece a potoku i v zapadlých lokalitách. Velký rozmach prožily malé vodní elektrárny před a po 2. světové válce. Bohužel většina z nich se rušila v padesátých letech minulého století.

Firma Mavel se zabývá výrobou turbín pro vodní elektrárny na export i pro tuzemsko. Její turbíny se točí například na Sázavě, na Ohři, a jinde v Česku, Polsku, Finsku, Norsku i Kanadě. Produkci technologií pro vodní elektrárny v Benešově, což je náhodou zrovna město bez řeky, se firma zabývá od počátku devadesátých let.

V Čechách se malé vodní elektrárny s výkonem 100 až 800 kW zpravidla nestaví nové, ale obnovují se či obnovují na původních vodních dílech, na jezích a v bývalých mlýnech. Ostatní uživatelé řeky, turisté, rybáře a vodáky, vlastní provoz elektrárny neruší. Většinou ani nezaznamenají, že je technologie v provozu. Zátěž pro konkrétní lokalitu nastává jen při rekonstrukci objektu a případně montáži, a elektrárničky fungují téměř bezobslužně.

Vodní energie je jako obnovitelný zdroj v Evropě vzhledem k cenám ropy velice perspektivní. Nejvíce využívají obnovitelných zdrojů Rakušané, kteří takto vyrobí přes šedesát procent veškeré elektřiny. Využívá je se snaží na Slovensku, aktivní jsou všechny sousední státy, snad s výjimkou

Foto: Jan Pírgl

Polska. I my máme ještě rezervy. Nejvýznamnějším tuzemským zdrojem obnovitelné energie jsou velké vodní elektrárny. Jejich potenciál je však již prakticky vyčerpan.

Další rozvoj bude zřejmě následovat ve využívání biomasy. Zejména v elektroenergetice, výrobě tepla i v dopravě.

Výhody vodních elektráren:

- energie vodních toků se počítá k obnovitelným zdrojům - nelze ji vyčerpat. Zároveň její provoz minimálně znečišťuje okolí.
- Vodní elektrárny vyžadují minimální obsluhu i údržbu a lze je ovládat na dálku.
- Malé vodní elektrárny prakticky nevytvářejí zaplavenou plochu a jsou velice levné na provoz. Mohou startovat během několika sekund a dispečink je tak může používat jako špičkový zdroj k pokrytí okamžitých nároků na výrobu elektrické energie.
- Přehradní hráz dokáže zabránit i menším povodním, velké katastrofální povodně však ovlivňuje velmi málo.
- Přehradní jezera mohou sloužit i pro jiné další účely, zejména pro rekreační účely nebo jako zdroje pitné či užitkové vody čili pro vodohospodářské účely, často bývají vhodné i pro říční rybolov.

Malé vodní elektrárny (MVE)

Jako malé vodní elektrárny se označují vodní elektrárny s instalovaným výkonem maximálně do 10 MW. MVE se většinou budují v místech bývalých mlýnů a jezů. Jsou ale samozřejmě stavěny a provozovány zcela nové MVE.

Největší vodní elektrárny

Největší instalovaný výkon má elektrárna na přehradě Tři soutěsky v Číně – 22 500 MW po dokončení v roce 2009. Z hlediska energetiky je česká »nej« na přečerpávací vodní elektrárně Dlouhé Stráně: největší instalovaný výkon 2x325 MW, největší spád 510,7 m a největší reverzní Francisovy turbíny v Evropě (325 MW).

Karneval sladkých chutí!

■ **Pátek 9. května 13 - 17 hod. v Podzámčí, vedle kostela.**

Když je někdo majitelkou cukrárny jménem *Ambrosia*, vlastní výrobu cukrárenských výrobků nazvanou *Cukrářství u Veselých*, a ještě sídlí v domě, kde bývala tradiční pekárna – to už je hodně pozitivních indicií najednou. Ambrosia byl totiž pokrm nesmrtelnosti, jehožto požíváním bohové zachovávali sobě nesmrtelnost a věčnou mladost. A pokud se ještě v téhle výrobě rozhodli své zákusky nešidit, vyrábět je řemeslně s použitím tradičních českých receptů a za pomoci kvalitních českých surovin, pracovat bez konzervačních látek – to už jsou další plusy, které stojí za povšimnutí.

Paní Vladimíra Veselá se v Táboře do podnikání v cukrářském oboru pustila už před 24 lety – a její hlavní zásadou je – mít čisté svědomí a chutné výrobky. Což je v podnikatelském prostředí České republiky takový nečekaný motiv. Doufám, že z jejího vyprávění pochopíte smysl, které svým aktivitám dává.

Její zákusky najdete v cukrárnách Jihočeského kraje, v Praze i dalších místech. U nás v **Central souvenirs baru** Ivy Divišové v domě zvaném Podzámčí.

Proč ochutnávky pořádáte?

Protože mě mrzí, že stále narážíme na jeden základní problém, který se pořád málo zdůrazňuje. Jedinou hybnou silou, jediným činitelem v tržním hospodářství je zákazník. Ten může něco změnit. A lidé si to pořád neuvědomují. Musí se učit, aby uměli dát najevo, že jim něco nechutná. Že k tomu, kdo je šidí, chodit nebudou.

Proto uděláme na Hluboké akci, kterou předvádíme v cukrárnách našich odběratelů. Chceme se pokusit zákazníka vrátit k těm správným chutím, dát mu vyzkoušet, jak chutná poctivá cukrařina – na rozdíl od náhražky.

Zákazník dostane ochutnat »rozložený« zákusek: korpus, krém, šlehačka, džem, máslo – z těch ingrediencí, které používáme do zákusků my v našem cukrářství – a pak to, co je vyráběno průmyslově a ve špatných výrobních: tukový krém, piškotový korpus z připravené sypané směsi, rostlinnou šlehačku, tu nejlevnější a tím samozřejmě nejhorší čokoládovou polevu. A může se porovnávat.

Když v jednu chvíli na jednom místě ochutnáváte šlehačku pravou a nepravou, je vám problém hned jasnější. A je zajímavé, jak lidé reagují, protože oni obvykle tohle porovnání nemají. Málokdo navštíví dvě cukrárny za den. Já si od toho slibuji alespoň tolik: kdyby se z deseti lidí jeden, dva, zamysleli, a kdybychom je naučili, aby se nebáli u výrobce říct: Prosím vás, já nechci náhražky, já chci pravou šlehačku! Anebo aby lidé dokázali výrobek vrátit se slovy: Tohle mi nechutná, to nechci, vraťte mi peníze. Anebo prostě šli jinam, kde je nešidí...

Už umíme číst složení výrobků na etiketě, takže zjistíme, že sáček s názvem sušená smetana do kávy, už výraz smetana použít nesmí, pokud v něm skutečná smetana není.

Dalším argumentem je totiž také zdravotní hledisko! Nechápu, že o něm lidé tak málo přemýšlejí? Hlavně, že cena je skvělá!

Každý má mít možnost si vybrat, a každý je zodpovědný sám za sebe a sám za sebe se rozhoduje. Ať už varíte, pečete – záleží nejen na dobrých surovinách, ale také na tom, že rukama a srdcem všechno dobře propracujete – pak tam ta energie je znát. To mi nikdo nevymluví.

Já mám výhodu v tom, že mi výrobky s umělými tuky, chemickými přísadami, prostě nikdy nechutnaly. Jediná výhoda rostlinného másla je v tom, že se dobře roztírá. Z mého pohledu patří česká kuchyně mezi ty nejlepší na světě, byť je těžká, ale sem k nám patří. Je to dáno polohou a tím jak žijeme – je naše a chutná! Ale není to o velkých porcích a přejídání! Mělo by to být o dobře provařené lahůdce z neošizených surovin podle tradičního receptu. Stejně tak cukrařina – české zákusky jsou dokonalé! Kvalitního jídla vám stačí popřát si kousek – a jste nasyceni i uspokojeni příjemným chuťovým zážitkem.

Moje přesvědčení pro férovou cukrařinu mě přivedlo i do organizace

Slow food, právě budeme zakládat jihočeskou sekci. Co to znamená? V roce 1986 společnost založil jeden Ital, rozčilený poté, co uprostřed Říma na jednom z historických náměstí otevřeli Mc Donald. Fast food znamená rychlé jídlo, slow pomalé. Proti čemu se vymezuje, je jasné. Organizace sdružuje přední regionální potravinářské výrobce a restaurace, odborníky, kteří udržují tradice a receptury svých předků. Organizace má 150 tis. členů v 60 zemích, v každé té zemi se dělají výstavy místních potravinářských výrobců, podporuje se tradice.

V Praze založila českou pobočku mladá děvčata, pracují s neuvěřitelnou energií a nápady. Vznikla třeba akce, jak naučit správně jíst vysokoškoláky – i na jednoplotýnkovém vařiči uvaříte dobrý oběd!

Já u nás na jihu chci oslovit budějovické výstaviště, a zkusit na výstavách představit dobré místní výrobce. Chceme se zaměřit na školní jídelny. V Praze už běží projekt, jak alespoň v sezóně dostat regionální potraviny k dětem, aby kuchařky nakupovaly »doma«. Změnit jejich přístup v rámci možností a rozpočtu, který na ně mají. Dále chceme oslovit maminky s dětmi, to je naše cílová skupina, protože tam to všechno začíná.

Slow Food® je neziskové eko-gastronomické sdružení, které bylo založeno jako odpor proti masivně se šířícímu globalizovanému stravování ve stylu fast-food, průmyslové velkovýrobě potravin a standardizaci jejich chutí, stále se zrychlujícímu životnímu tempu, mizení místních gastronomických tradic a slábnoucímu zájmu lidí o to, jaké jídlo jedí, odkud pochází, jak chutná a jak jeho konzumace ovlivňuje okolní svět a životní prostředí. K prosazování své myšlenky spojil Slow Food® jídlo s potěšením a zároveň odpovědností, a vyjádřil toto spojení mottem „dobrý, čistý a fair...“.

Budeme vám držet palce a na ochutnávku v květnu rádi přijdeme! A ještě jsem zaslechla o sladkém překvapení pro horké dny?

Zmrzlina, co jiného!!! Ale kvalitní! Spolupracuji s italskou firmou, má tradici a způsoby, které se mi zamlouvají. Nepoužívají chemická barviva a aroma, vytvořili také řadu příchutí zmrzlin pro diabetiky, bezlepkovou dietu, alergiky. A navíc mají zmrzlinu chuťově výbornou. Učí cukráře, tedy nás prodávající, jak do ní na poslední chvíli přidat čerstvé ovoce a tím ji ještě vylepšit.

Italská rodinná firma, založená roku 1936, vybrala z obrovské škály zmrzlin – pro náš český trh – například báječnou vanilkovou, čokoládovou, tiramisu, výborná je speciální kávová zmrzlina, chlazený jogurt, a další a také ledové tříště. Andreas, který má Česko na starosti, svou italskou mentalitou dokáže krásně předvést nejen jak správně vyrobit zmrzlinu, ale jak potěšit a hýčkat zákazníka. Správně nabrat zmrzlinu špachtlí je malé umění! A už brzy tuhle výbornou italskou zmrzlinu ochutnáme u Ivany Divišové v Podzámčí.

POZVÁNKA

Přijďte si upéct velikonoční bochánky!

Dne 19. dubna 2014 od 14.00 a od 16.00 hod.

budeme opět v **Hotelu Závís**
péct velikonoční bochánky.

Zájemci se mohou přihlásit na recepci hotelu nebo na tel. číslo 775 966 666. S sebou si prosím přinese tác nebo krabíčku na odnesení bochánku. Vše ostatní dostanete u nás.

S Jarkou Běhouňkovou si budeme moci vyrobit jednoduchou jarní ozdobku. Jarka bude mít (jako ostatně vždycky) vše dokonale připraveno, takže si přinese jen dobrou náladu!!! Na všechny už se těší
Hanka Hanušová, Jarka Běhouňková a zaměstnanci hotelu Závís

Starosta čte dětem

V hlubocké knihovně se v březnu opět četlo dětem. Hezké chvílky si vychutnaly jak děti ze 3. tříd, tak dospělí, knihovnice, starosta i paní učitelka.

Příjemné je zjištění, že děti čtou – hlásila se jich k tomu většina. A čtou hlavně knihy, které patří do pokladnice české i světové literatury. Ferdu mravence, Dášeňku, Vinnetoua, Děti z Büllerbynu.

Čtou jim rodiče, i babičky a dědečkové. Maminky si prý také hodně čtou, říkaly děti, tatínkové ale trochu méně. Některé děti už do knihovny chodí. Jiné se určitě přidají. Bylo vidět, že děti, které čtou málo a viděly ostatní, jak se hlásí a kolik toho přečetly, se určitě zamyslí a třeba také najdou cestu ke knize i ke knihovně. Děti byly pozorné, poslouchaly a s panem starostou diskutovaly bez obav. Věděly, co starosta dělá (řídí město, aby fungovalo), líbilo se jim, že umí řídit i koloběžku (přijel na ní do knihovny).

Pan starosta přečetl příběh z Mikulášových patálií, a všem se moc líbil, a pak ještě kousek z Vinnetoua – to je knížka, kterou můžete číst od dětství až do stáří, kdykoli ji otevřít na kterékoli straně, řekl pan starosta, a napsal ji přitom pan Karel May, který v Americe nikdy nebyl. Fantazie je totiž to nejkrásnější, co v knihách najdeme. Pan starosta řekl, že jsou knižní příběhy, které děti mohou prožívat, proto si v dětství hrajeme na indiány, nebo jiné hrdiny z knih.

Děti a paní učitelky dostaly od paní knihovnice dárek – knihu (i když ne už úplně novou) a také pěknou záložku. V knihovně ještě dětem přečtou ze svých oblíbených knížek další osobnosti našeho města.

Foto: Jan Pírgl

Rozvoj technického vzdělávání v Jihočeském kraji, reg. č. CZ.1.07/1. 1. 00/44.0007

Foto: Archiv SOŠE COP

elektrotechnické vzdělávání a probudit zájem o přírodní vědy u žáků základních škol Zliv, Hluboká nad Vltavou, Oskara Nedbala a Máj 1 z Českých Budějovic.

Žáci byli ráno přivezeni ze svých škol do SOŠE, COP Hluboká nad Vltavou, kde byli rozděleni do skupin po 12 žácích. Skupina pak byla lektory převedena do odborných učeben, kde na ně již čekala čtyři pracoviště se zajímavými aktivitami. Montovali koncovku k datovému kabelu, který si pak vzali domů pro vlastní práci s PC. Dále si na cvičných panelech vyzkoušeli zapojování elektrického světelného obvodu ovládaného ze dvou míst. Seznámili se základy programování v prostředí Scratch, což je jeden ze světových programů, který je určený k výuce základů programování pomocí skládání bloků příkazů podobně jako puzzle nebo měřili základní fyzikální veličiny pomocí soupravy Pasco a mnohé další.

Během celého dne je doprovázeli žáci střední školy, kteří zde již studují dva nebo tři roky. Tito průvodci jim při práci ve skupinách pomáhali a zároveň odpovídali i na dotazy, jak se jim studium daří a na co se mají devátáci po příchodu na střední školu v dalším školním roce těšit.

V těchto dnech se také chystá pro žáky SOŠE, COP Hluboká nad Vltavou a pro žáky základních škol několik exkurzí na vodní elektrárnu Lipno a na elektrotechnickou výstavu Ampér 2014.

Současně s projektovými dny probíhá pro žáky střední školy i několik volnočasových kroužků se zaměřením na fyzikální pokusy a praktika v rámci rozvoje přírodovědného vzdělávání, technické kreslení, zabezpečovací technika, praktická měření základních elektrických veličin, praktika z optiky a elektronika.

Pro žáky osmých tříd základních škol probíhá každý čtvrtek odpoledne seznámení s elektrotechnikou. Žáci si nyní zkouší např. práci s kovem – vyrábějí hlavolam. Tyto praktické činnosti děti baví a dívkám se zatím výrobky daří víc než chlapcům, což je jistě překvapivé zjištění, vzhledem k tomu, že by každý podle společenských stereotypů předpokládal spíše pravý opak.

Všechny tyto aktivity jsou pro žáky všech zúčastněných škol v rámci projektu bezplatné.

Žáci základních škol odhalují tajemství elektrotechniky v SOŠE, COP Hluboká nad Vltavou. V areálu Střední odborné školy elektrotechnické v Hluboké nad Vltavou se uskutečnily v prosinci 2013 a v březnu 2014 dva projektové dny, které měly přiblížit

Lyžařský výcvikový zájezd 7. a 8. tříd

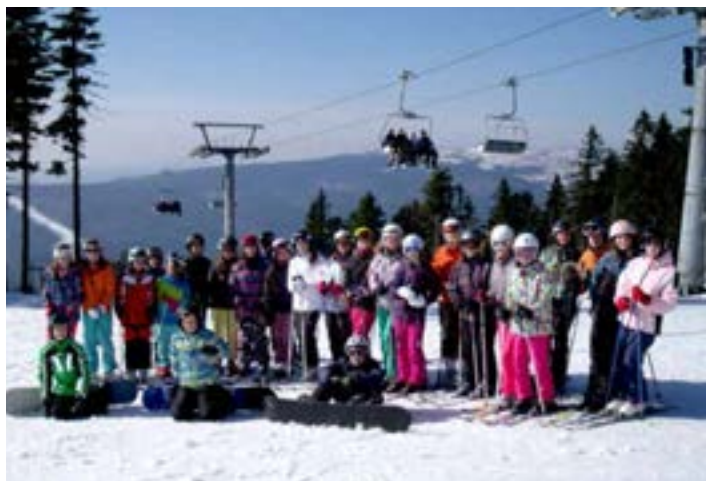

Foto: Archiv školy

Ano, čtete správně 7. a 8. tříd. Všichni máme zážitky z lyžařského výcviku ze 7. třídy. V loňském roce jsme bohužel kurz nenaplnili, a tak si jej »osmáci« užili až v letošním roce. Nebylo to však zpočátku jisté, protože ze čtyř tříd se přihlásilo 24 žáků, což byl limit pro uskutečnění

kurzu, který je pořádán ve spolupráci s CK – Sally-tours. Odcestovali jsme poslední týden v únoru již popáté do rakouského lyžařského střediska Hochficht. Vždy jedeme rovnou lyžovat a teprve v odpoledních hodinách se ubytujeme ve velmi pěkné a příjemné ubytovně v malém městečku Ulrichsberg. Jelikož bydlíme 8 km od sjezdovek, je po celý pobyt s námi i pan řidič. Každý den vyrážíme okolo deváté hodiny na svah a věnujeme se výcviku, v poledne máme zajištěn oběd přímo v restauraci v lyžařském středisku. Po obědě a odpočinku (děti jsou vždy nedočkavé) pokračujeme v lyžování.

Volné chvíle vyplnila společná zábava, turnaj ve stolním tenise, procházka po Ulrichsbergu. V letošním roce jsme ve čtvrtek po odpoledním lyžování vyrazili na rozhlednu Moldaublick. Bohužel nebyla ještě přístupná veřejnosti, tak jsme měli smůlu. A sněhové podmínky? Technického sněhu bylo dostatek, ale jarní sluníčko nám každý den zajistilo těžký sníh, což nás nutilo z bezpečnostních důvodů ukončit výcvik o hodinu dříve. Přesto jsme se na Hlubokou vrátili vylyžovaní, opálení, plni nových dojmů a zážitků, a hlavně bez úrazu. Děkuji kolegovi Mgr. J. Tauberovi za výborně odvedenou celodenní práci s dětmi, děkuji naší zdravotnici Petře Šimíkové za to, že dbala o naše zdraví, děkuji milému panu Martínkovi za bezpečnou dopravu během celého kurzu. Dík patří i rodičům, kteří s tímto finančním výdajem počítali již dopředu a umožnili tak svým dětem získat nové zkušenosti a zážitky.

Mgr. Lenka Dvořáková

Malí Angličánci na Hluboké

S Mgr. Michaelou Krausovou jsme si povídaly o chystaném anglickém letním příměstském táboře pro děti na Hluboké. Jazyková škola jazz-com, s. r. o. pořádá již několik let na Hluboké intenzivní kurzy pro dospělé a kurzy pro děti přirozeně vznikly na základě dlouholetých zkušeností právě s pořádáním intenzivních kurzů, které jsou skvělé i pro děti. Na intenzivních kurzech přechází jazyk tak nějak přirozeně do krve, což je u dospělých velmi důležité a u dětí je to vlastně podmínkou.

Je to poprvé, co chystáte příměstský letní tábor?

Není. Před pár lety jsme na Hluboké začali pořádat úspěšné kurzy angličtiny společně pro rodiče a děti. A loni v létě jsme udělali týdenní příměstský tábor pro děti proto, že mě k tomu přemluvili přátelé. Pod vedením šikovné lektorky se děti docela dobře učily angličtině a užily si jak volný čas na hraní, tak komunikaci pouze s využitím angličtiny.

Na závěr tábora měly děti 15 minutové divadelní vystoupení v angličtině pro rodiče, na které se v průběhu kurzu připravovaly, což byl pro ně skvělý motor, proč se učit nejen slovíčka a fráze, ale proč angličtinu používat při komunikaci co nejvíce. Bavilo to děti i nás, a proto letos chceme letní anglický příměstský tábor zopakovat.

Aby děti, které nechodí na kroužek angličtiny pravidelně, zase přes rok nezapomněly to, co se v angličtině naučily, pořádáme každý měsíc jednodenní setkání na intenzivní upevnění znalosti jazyka – a myslím, že je to na dětech znát. Dělalí pokroky. Je to daleko lepší model výuky, než každý týden jednu hodinu – takhle žijí celý den v angličtině. Neuvědomují si to jako učení. V podstatě nesupluje školu, ale žijeme s nimi jeden den anglicky a snažíme se, aby i to, co se ve škole naučí, hned aktivně používaly. Děti se vyjadřují ke všemu anglicky. Platí to, když se dovolují jít na WC, chtějí si přidat svačinu, když jdou na oběd, když chtějí cokoli říct. Komunikujeme zkrátka v jiné řeči, než naší mateřské.

V létě chceme nabídnout dva tři běhy anglického příměstského tábora. Aby se děti něco naučily a užily si přitom také prázdniny. Skupina dětí je věkově ohraničena na 6–8 (9) let. Protože na jednodenní tábory často děti doprovází mladší sourozenci a maminky stály i o jejich zařazení na prázdninový příměstský tábor, povedeme v jednom běhu dvě skupiny

rozdělené podle věku paralelně. Ze zkušeností už víme, co děti zvládnou, co je baví, ale oddělit kategorie různého věku je už jen kvůli odlišným znalostem, déle pozornosti, nutné.

Co to znamená, že děti »žijí v angličtině«?

Zpívají, mluví, tvoří, hrají na flétničku, poslouchají pohádky, vyprávění, hry, zkouší jazykové a pohybové aktivity, kreativní projekt – všechno v angličtině. Jako by se ocitly v jiné zemi, ve světě anglických dětí i dospělých. Vždycky to má určitý program a vývoj, pracujeme s knížkou, vytvořenou na Oxfordské univerzitě, která je doplněna různými postery, plakáty, hračkami a děti provází »výukou« postavička kocourka. Měla jsem možnost seznámit se přímo s anglickou autorkou publikace a líbil se mi její přístup, metodika, vymyšlení písniček, dotažení jejich záměrů k dokonalosti.

Díky této koncepci je angličtina pro děti celodenní program, a tím se odlišujeme od klasických příměstských táborů nebo klasické výuky AJ, kdy angličtina většinou tvoří jen jeden blok dne.

Tím jsme navázali na už zmíněný úspěšný projekt *Angličtina pro rodiče a děti*, ve kterém nás podpořilo vedení místní ZŠ. Děti prožijí v angličtině celý den, v rámci tábora celý týden: lektorka díky sandwichové metodě (překládáním angličtiny do češtiny) může mluvit i s dětmi, které nemají s angličtinou zkušenost. Děti jsou vedeny, aby mluvily anglicky i při běžných činnostech (řeknou si o pomoc, chtějí doplnit šťávu, na něco se ptají.). Po cestě do parku, do města, ani u oběda angličtina nekončí. Program všech kurzů je v samostatných kapitolách a zároveň jsou to různé příběhy provázané třemi kamarády Cookie, Lulu a Dancer. K těmto kamarádům se přidá v létě nově ještě mazaná vrána Norton.

Každý den kurzu má své téma a na něj jsou navázány aktivity v učebně i venku.

Naše zkušená lektorka vede naše intenzivní jazykové kurzy pro dospělé 12 let, 5 let projektové kurzy pro děti. Dokáže tedy velmi dobře odlišit specifika výuky dětí a dospělých a rozeznat učební typy a poradit na místě rodičům, jak by mohli svoje dítě v angličtině podpořit.

Termíny jednodenních kurzů jsou uvedeny na našich stránkách do června s termíny letních příměstských táborů v červenci a srpnu. Na kurz přijíždí děti z Hluboké i blízkého okolí.

Příměstský letní tábor

Dobrodružství s kocourkem Cookie a jeho přáteli

Pracujeme s učebnicemi Cookie and friends B / cvičebnice 200 Kč / ks a Incredible English / cvičebnice 300 Kč / ks.

Cena týdenního kurzu bude 2200 Kč

Místo: Objekt ZŠ Hluboká nad Vltavou. Věk: 6 – 8 (9) let a 4– 5 let

Lektor: Zkušená lektorka angličtiny naší jazykové školy / Ing. Jitka Matějková

V ceně je zahrnut pitný režim, 2x svačina, oběd, pomůcky a odměny. Osobně můžete přihlášku i platbu předat v kanceláři na Hluboké po dohodě na čísle 607 724 625.

Přihláška: Zašlete prosím přihlášku na email info@jazz-com.cz, nebo adresu školy.

Přihlásit se můžete i elektronicky na stránkách jazykové školy jazz – com www.jazz-com.cz.

Vím, že zkušenosti s dětmi a cizojazyčným přístupem máte i se svým synem – vy, jako matka s ním mluvíte od dětství výhradně německy. Tatínek zase česky. Už vidíte, jaké výsledky tenhle přístup přináší?

Děti samozřejmě mají pozornost nastavenou jednoduše: co mě baví, to nasávám – nebaví, vypnu poslech. Je v tom rozdíl oproti dospělému. Ten si přikáže, aby dával pozor, koncentroval se, i když apriori nemá do učení chuť, ví, že by se měl přinutit. U dětí je zrádné i to, že klidně jazyk zapomenou, pokud nepokračují v započaté výuce jazyka nebo se mu nevěnují jinou formou. Třeba když žijí v jiné zemi, či ve dvojazyčné rodině. Velmi často se to stává po ukončení angličtiny ve školce, na kterou se často navazuje až ve třetí třídě ve škole. Nedoporučuji přerušovat u dítěte výuku řeči, ke které jsme se rozhodli. Přerušení znamená vyhozené peníze za kurzy, anulované úsilí. Děti později možná nemají z cizího jazyka takové obavy, nebo si zachovávají výslovnost, ale v podstatě musí začínat znovu.

Je dobré zvolit jednu řeč k mateřtině navíc a vést k ní dítě od útlého mládí, a to velmi aktivně. Pokud je dokonce možné, že jeden z rodičů hovoří se svými dětmi jiným jazykem než druhý, je to báječná šance, jak je vybavit pro jejich budoucnost. Jestli chcete něčeho dosáhnout, tak vydržet alespoň do 15 let věku, do puberty. V té době už dochází trošku ke změnám v propojení mozkových hemisfér a je důležité, aby

dítě mělo zautomatizované používání obou řečí a mohlo přecházet plynule z jednoho jazyka do druhého. Výzkum řeči samozřejmě pokračuje na mnoha vědeckých pracovištích, bylo zjištěno, že u lidí, kteří žijí v bilingvním – dvojazyčném – prostředí, jsou mozková centra obou jazyků velmi blízko u sebe, což zaručuje možnost jednoduchého propojování řečí.

Jsou to zajímavé věci. Samozřejmě nechci do problému vnášet vědu – i když názor odborníků, se kterými se znám, mě velmi zajímá a bilingvismus jsem s nimi mnohokrát diskutovala. Já prostě na syna mluvím německy a osvědčuje se mi to. Stejně tak s dětmi ve výuce či kurzech prostě žijeme anglicky. Je to nejpřirozenější způsob, jak se naučit mluvit cizím jazykem. A pokud máte zkušenosti a orientujete se i v teorii, dokážete najít ty nejlepší metody, které fungují.

Foto: Jazz-com

POZVÁNKA

Národní
zemědělské
muzeum
nzm
Ohrada

M U Š K A Ř E N Í

výstava

1. 4. - 31. 7. 2014

**Lovecký zámek Ohrada
Hluboká nad Vltavou**

KULTURA

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou zahájí výstavní sezónu roku 2014 výstavou

Josef Geršl / Příběhy barev

Dosavadní, téměř čtyřicetiletá tvorba akademického malíře Josefa Geršla, se odvíjí ve volných cyklech, tematických okruzích (figura, krajina, příroda, abstrakce), které ale nemají pevně stanovenou časovou posloupnost. Autor se k nim vrací v delší časové periodě a mezi tím se objevují další okruhy, rodící se v kontinuální posloupnosti a v občasných, či periodických návratech. V každém počátečním vymezení vznikají významové souvislosti, s větší či menší návazností na ty předešlé. Výstava »Příběhy barev« zahrnuje jeho tvorbu v rozmezí začátku devadesátých let 20. století až do současnosti (jsou zde ale představeny exponáty z jeho uměleckých počátků). Autor experimentuje s barvou, která se stala prioritním prvkem jeho artefaktů (obrazů a kreseb). Téměř šest desítek exponátů nesleduje striktně monografický průřez tvorbou, ale soustřeďuje se na Geršlův různorodý přístup k tomuto »materiálu«. A to jak v klasickém pojetí malby, tak v experimentu s digitální fotografií nebo plastickou (stavební) pěnou.

Fenomén »Příběhy barev« se u Josefa Geršla naplno rozvinul v průběhu devadesátých let 20. století. Barva přebírá v jednotlivých kompozicích vůdčí úlohu. Autor prezentuje nejenom její prostorotvornou funkci, ale i aktivní podíl v dynamické struktuře díla. S psychologickými a výrazovými aspekty barev pracuje i v digitálních fotografiích.

Josef Geršl směřuje k vytvoření »obrazu« z barev, které se stávají primárními nositeli svých vlastností. Výstava »Příběhy barev« představuje tohoto autora jako experimentujícího, konsekventně se vyjadřujícího současného umělce, zařaditelného do skupiny umělců-výzkumníků, jejichž úsilí o vzbuzení senzuálních vjemů a emotivních pocitů vnímatele je zcela zjevné.

Výstava se koná pod záštitou hejtmána Jihočeského kraje Jiřího Zimoly.

Termín výstavy: 29. března 2014 – 4. května 2014

Místo konání: AJG v Hluboké nad Vltavou, Západní sál

- Josef Geršl se narodil 15. prosince 1952 v Českých Budějovicích.
- V letech 1977 – 1983 studoval na Akademii výtvarných umění v Praze (Ateliér portrétní a figurální tvorby, prof. Karel Souček).
- Dlouhou dobu (1996 – 2010) působil na Pedagogické fakultě Jihočeské university (katedra Výtvarné výchovy).
- Zrekonstruoval bývalý měšťanský pivovar v Českých Budějovicích (2000 – 2005), kde vzniklo kulturní centrum – Zlatý dům evropské kultury. V letech 2005 – 2011 se zde konala řada významných výstav, které byly propojeny s koncerty živé hudby, reflexní hrou světél, setkáním a přednáškami výtvarných umělců, architektů, skladatelů, herců nebo hudebních interpretů.
- Od roku 2005 se věnuje digitální fotografii (zakládá Digital Art Studio).
- Svými exponáty je zastoupen například ve sbírkách Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou, Krajského muzea v Českých Budějovicích, Okresního muzea v Českém Krumlově, Galerie moderního umění Spektrum v Záhřebu (Chorvatsko), Universitní galerii ve Vídni a Mnichově, a v soukromých sbírkách u nás i v zahraničí.
- Od roku 2011 žije trvale v Praze.

Alšova jihočeská galerie připravila pro návštěvníky výstavu s názvem

Ivan Ouhel / Cesta světla a tmy

Alšova jihočeská galerie přináší svým návštěvníkům velice výraznou a řadou let tvorby prověřenou osobnost české výtvarné scény starší generace – Ivana Ouhela. Přípravovaná výstava vznikla ve spolupráci s Galerií moderního umění v Roudnici nad Labem, kde proběhla první

část výstavy pod kurátorskou taktovkou ředitelky PhDr. Aleny Potůčkové.

Expozice ve Wortnerově domě je však nově obohacena nejen o několik současných děl, ale i o díla ze 70. a 80. let. Ta mají dát divákovi možnost vysledovat základní prvky, které jsou společné v průřezu celé autorovi práce, dále také otevřít prostor pro vyhodnocení změn, ke kterým se Ivan Ouhel během svého uměleckého vývoje propracoval. Obsahově se autor především zaměřuje na téma krajiny. V jeho případě to však není »neživá krajina«, statická, jde o unikátní osobité uchopování, vnímání a prožívání krajiny. Na Ouhelových plátnech dostává krajina nový rozměr, a to nejen po stránce formální, ale i po stránce niterné, kdy autor krajinu prožívá po svém. Zároveň jde také o vnitřní prožívání fyzikálních a přírodních jevů a pochodů, téměř hmatatelné »fyziky« jako takové.

Oproti dřívější tvorbě můžeme vysledovat silnější geometrické tendence. Autor sám o své tvorbě posledních let říká: »Kombinace geometrie a uvolněné malby v mém díle byla už dříve, ale nyní postupně dochází k jakési krystalizaci tvarů a většímu příklonu ke geometrii. Ale je to těžké, není to setrvávání více u jedné nebo druhé možnosti.«

Na výstavě bude k vidění kolem čtyř desítek uměleckých děl, převážně olejomalb a jedná se o první samostatnou výstavu Ivana Ouhela v AJG.

Termín výstavy: 27. března 2014 – 11. května 2014

Místo konání: AJG, Wortnerův dům, U Černé věže 22, České Budějovice

Mobilní aplikace »průvodce AJG«

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou ve spolupráci s firmou ETERNAL, s. r. o. přináší pro návštěvníky galerie další zatraktivnění – mobilní aplikaci, respektive mobilního průvodce pro její stálé expozice a krátkodobé výstavy.

Aplikace funguje jako virtuální prezentace vybraných uměleckých předmětů, případně i budov, objektů, ale i autorů a jiných zajímavostí (dále »body zájmu«). Má v sobě integrovaný systém čtení QR kódů, který umožňuje rychlejší a přehlednější orientaci mezi těmito body. Návštěvník galerie, který si aplikaci stáhnul a nainstaloval (z GooglePlay nebo Appstoru), dostane po zaplacení vstupného možnost aktualizovat tuto aplikaci tak, aby se dostal ke všem informacím a obrázkům, které obsahuje. Následně v expozici načte QR kód u vybraného díla a aplikace mu rovnou zobrazí právě toto dílo. Po odchodu z galerie návštěvníkovi v jeho mobilním zařízení data zůstanou a uloží se mu do historie, takže k nim bude mít přístup i nadále.

Obrázky je možné si prohlédnout v rámci samotné aplikace, ale nelze je exportovat do souboru a použít jinak. Obrázky se snažíme nahrávat v co největší kvalitě, aby vzhledem k různorodosti a pokroku v oblasti mobilních zařízení, byly náhledy jednotlivých objektů kvalitní. Aplikace si je sama upraví do takového rozlišení, které je pro dané zařízení ideální.

Aplikaci vedeme prozatím ve dvou jazykových mutacích, a to v češtině a angličtině. Výhledově plánujeme i další mutace, respektive ruštinu a němčinu.

Aplikace přináší další oživení kulturního požitku našich návštěvníků, a že je nejen pro mladší z nich velmi zajímavou možností, jak se dostat k informacím, které by jinak nezískali.

Výtvarný projekt »Když se hudba vybarví...«

Letos se uskuteční již 6. ročník, který nabízí téma propojení výtvarného umění s hudbou. Projekt s názvem *Když se hudba vybarví...* zaměřil pozornost žáků a studentů základních, uměleckých a středních škol Jihočeského kraje na vnímání zvuků, které je obklopují. Ať již se jedná o samostatné zvuky (bouchnutí dveří, zvonění zvonku, troubení auta aj.) nebo o hudbu. V letošním roce se do projektu zapojilo 56 škol a ostatních sdružení.

Výstava projektu *Když se hudba vybarví...* bude probíhat od 2. do 21. dubna 2014 ve Velkém sále AJG každý den od 9 do 18 hodin, vstupné po dobu konání výstavy zdarma.

K výstavě bude vydán katalog (srpen 2014) prezentující všechny zúčastněné školy a subjekty.

Vystaveno bude kolem 1 500 prací z 59 škol a ostatních sdružení. K vidění budou například vinylové desky zpracované technikou koláže a malby od studentů z gymnázia v Českém Krumlově, ZUŠ v Suchdole nad Lužnicí vystaví kolorované perokresby inspirované Vivaldiovým Čtverem ročních období, ZUŠ Soběslav použila techniku enkaustiky a vytvořila velmi pěkné papírové mozaiky. Střední škola v Třeboni se specializací na módní návrhářství rozšířila téma o zajímavý rozměr: kromě řady skic a návrhů kostýmů vytvořili také návrhy na plakáty k muzikálům. Gymnázium J. V. Jirsíka vystavuje zajímavou kolekci kreseb a maleb s tématem malované hudby a naproti tomu v ZUŠ Třeboň zkusili jemnými tahy tužkou nakreslit ticho. Na výstavě bude možné nalézt také hudební zátiší ZUŠ Piaristické nám. v Č. Budějovicích a vyrobené funkční hudební nástroje děti ze ZŠ Za nádražím v Č. Krumlově. Žáci ze ZŠ Pohůrecká vytvořili papírotisky různých hudebních nástrojů a Gymnázium Jindř. Hradec výstavu doplnilo o neobvyklé portréty současných zpěváků a muzikantů. Hudbou se docela jistě nechaly inspirovat děti ze ZUŠ Bechyně a ZŠ Jindřichův Hradec, které vytvořily barevné záznamy hudby od lidových písní po symfonie. Mezi nejmenší vystavovatele patří děti z mateřského centra Pomněnka, které vytvořily třípatrovou prostorovou zvukovou věž. Také ostatní školy se s tématem vypořádaly velmi kreativně, jak bude patrné přímo ve výstavě.

Když se hudba vybarví

*Víte, jak vypadá hudba, když se vybarví?
Kde berou skladatelé inspiraci?
Kde se ukrývají všechny melodie, když dozní?
Proč se vážné hudbě říká vážná a ne např. lehkomyšlná?
Odpovědi naleznete právě nyní u nás v AJG.*

Velký sál Alšovky zaplnily kresby a malby, koláže, papírotisky, plastiky, návrhy k plakátům, modely hudebních nástrojů, portréty zpěváků a hudebníků, barevné záznamy hudby, kolorované perokresby a papírové mozaiky.

Pro školní skupiny máme připravenou prohlídku i s programem! Kontaktujte nás! Více na www.ajg.cz.

Program AJG

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, Zámecká jízdárna

VÝSTAVY

Gotické umění / Malířství a sochařství – stálá expozice
Když se hudba vybarví... (studentský výtvarný projekt) 2. 4. – 21. 4.
Josef Geršl / Příběhy barev 29. 3. – 4. 5. (vernisáž 29. 3. ve 14 hodin)

Wortnerův dům AJG v Českých Budějovicích, U Černé věže 22

VÝSTAVY

Ivan Ouhel / Cesta světla a tmy
27. 3. – 11. 5. / komentovaná prohlídka výstavy s kurátorem 9. 4. od 17 hodin

ODBORNÉ PŘEDNÁŠKY

Poznej sám sebe: člověk jako objekt umění ve starém Řecku
Přednáší: Mgr. Lenka Vacinová / začátek v 17 hodin / 8. 4. 2014

Mezinárodní muzeum keramiky v Bechyni

VÝSTAVY

Mezinárodní keramická sympozia 1966 – 2012 – stálá expozice

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou

373 41 Hluboká nad Vltavou

T + 420 387 967 041; e-mail: sekretariat@ajg.cz, www.ajg.cz.

Pořady pro školy na objednávku / zimova@ajg.cz

Výstavní sály otevřeny denně:

Hluboká nad Vltavou / Zámecká jízdárna / duben 9:00 – 16:00

České Budějovice / Wortnerův dům / celoročně 9:00 – 18:00

Bechyně / Mezinárodní muzeum keramiky / prohlídky na základ tel. domluvy (mimo sezónu)

Každou neděli a ve státní svátky volný vstup do všech expozic a výstav AJG. Změna programu vyhrazena!

POZVÁNKA

Alšova jihočeská galerie ve spolupráci s výtvarným ateliérem Barevný kolo

pořádá příměstský tábor pro děti 6 – 10 let / 4. — 8. srpna 2014
a výtvarný kurz pro děti 11 – 15 let / 11. — 15. srpna 2014

Program vyvrcholí společnou výstavou prací z tábora i výtvarného kurzu, která bude umístěna v prostorách zámku v Hluboké nad Vltavou.

Kontakt: Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou
T: 387 967 041, 387 967 120
M: 723 176 146
E: zimova@ajg.cz // www.ajg.cz
Barevný kolo: www.barevnykolo.cz

Křivonoska

44. ročník mezinárodní soutěže historických motocyklů a automobilů

**Historická autíčka a motocykly opět ozdobí jihočeské silničky
parádní jízda se pojede 10. května**

v 11.00 hodin start z Křivonosky

16 – 17.00 cílová páska soutěže – návrat na Křivonosku

Se svými benzinovými kamarády se na účast v soutěži těší víc jak 300 přihlášených, výročí zde oslaví stroje zn. Praga – před 100 lety bylo založeno zvláštní automobilní odd. této firmy. Nepochybuje o tom, že Pragovky jsou krásná autíčka!

Pan Vladislav Prokeš, jeden z organizátorů a milovník všeho, co má čtyři nebo alespoň dvě kola a motor, dobře ví, že tato soutěž se nejede rychlostí vyzývající nebezpečí a risk. Smrt v očích, na tachometru padesát – ale krása a jasot lidského důmyslu a techniky!

Mezinárodní soutěž historických motocyklů a automobilů zahrnuje nejen závod jihočeskou krajinou, ale i soutěže umu a chytrosti – vítězové, kteří získají poháry, je nedostanou zadarmo! To by bylo smutné!

Automobiloví závodníci – po závodu samozřejmě – pijí, co teče! Kromě benzínu! Nejdřív se poháry naplní šampaňským a pak řidiči těchto bujných ocelových orů, jejich krásné ženy a milenky a dobří kamarádi pijí a oslavují další setkání v pohostinném autocampu Křivonoska. Zpěv mužných barytonů možná vyplaší v okolních lesích srnky či laňky či jeleny, ale kdo by jim protentokrát neodpustil. Vždyť za rok už to bude 45 let, co se tady scházejí milovníci nostalgie.

Po závodu klíčky od autíček visí uklidněně na hřebíčku – a pak ještě mají Křivonosku zavřenou závorou, kdyby si někdo s velkou kuráží a posílen alkoholem chtěl objet náročný okruh ještě jednou při nočním výletu.

I když mohou závodníci bydlet i v luxusních hotelech na Hluboké, většina si užívá přátelské pohody přímo v autocampu. Zařízení, které patří od roku 1962 česobudějovickému automotoklubu, pamatuje časy Svazarmovské – i chatičky z velkých dřevěných sudů. Dnešní chatky už vypadají jinak, ale mnohý spořivý Angličan raději bydlí tady, než v moderním hotelu. To kouzlo, souznění dušiček a srdíček, které tepou v rytmu motorových pístů, se jinde nenajde.

Akcí se na Křivonosce děje během roku mnohem víc, srazy fanoušků aut různých značek, různých ras pejsků, a vůbec. Křivonoska je důkazem toho, že retro krása časů, kdy voněl pudr krásných dam a motory se natáčely klikou, měl kouzlo, které se aspoň jednou v roce vrací.

Lok-Ham bude znovu otevírat

Proslulá restaurace U Podlešáků neboli Lok-Ham bude znovu otevírat 5. dubna!

Otevřeno bude:

po – čtv 10– 10 hodin;
pá, so 10 – 12 hodin;
ne 10-10 hodin

*Na tento slavnostní den chystají pro hosty příjemné překvapení!
Přijďte se podívat jaké!*

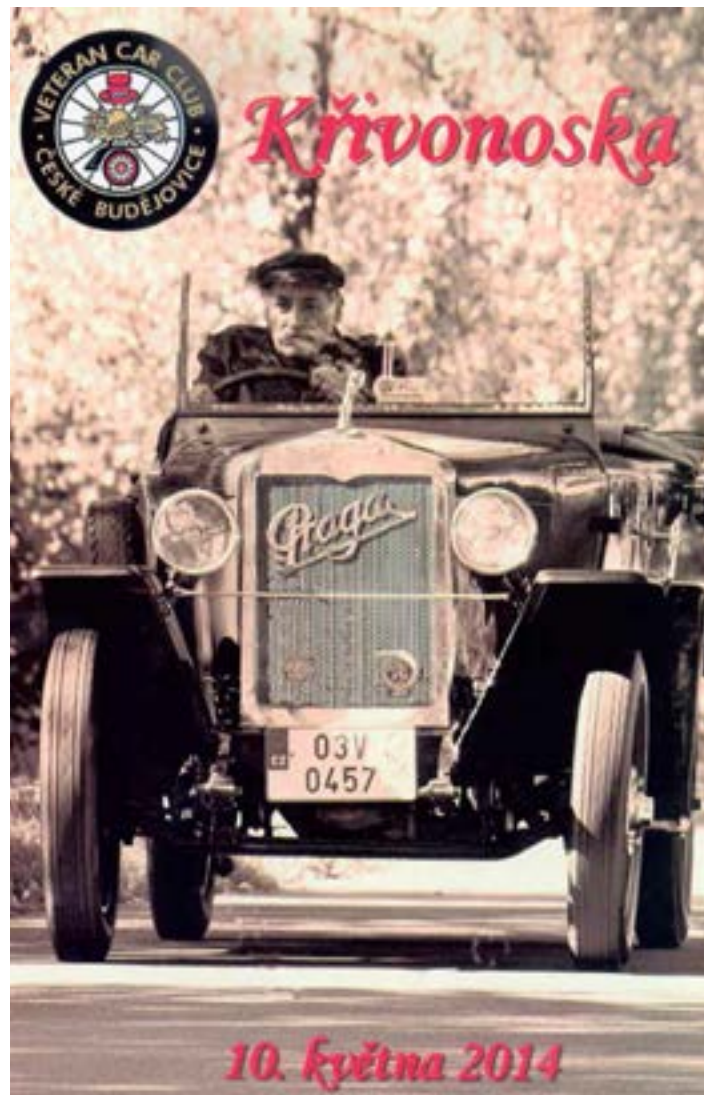
Čepujeme pivo nepasterizované Gambrinus 11°, Plzeň 12°, Kozel 11°, točená kofola!

Nové rekonstruované prostory, vše čisté, zahrádka otevřena – klidné bezpečné prostředí uvnitř velkého dvora. Dětský koutek s hračkami, domečkem a klouzačkou, aby se nejmenší zabavili a dospěláci měli pohodu!

Lok Ham a nový personál se těší na bývalé štamgasty i nové hosty!

Letošní trasa závodu veteránských aut a motocyklů:

Start Křivonoska – Ohrada, Čejkovice, Dubné, Lipí, Křemže, Zlatá koruna, Český Krumlov – přestávka a zastávka proběhne u pivovaru Eggenberg na velkém parkovišti pod poštou, Chvalšiny, Brloh, Nová Ves, Dobčice, Strýčice, Tupesy, Břehov, Munice, **Křivonoska – cíl.**

Čínská restaurace Shangai

se nachází na Masarykově ulici nad nám. Čsl. Armády uprostřed Hluboké nad Vltavou.

Těšíme se Vaši návštěvu:

po – ne 11 – 22 hodin;
tel.: 602 308 198

Příjemné posezení, kvalitní jídlo, originální čínská kuchyně a výhodná cena! Přijďte ochutnat, budete příjemně překvapeni.

4. MÍSTO U12 NA VELKÉ CENĚ PRAHY

Dne 16. 3. jsme se zúčastnili posledního turnaje v hale. Na turnaj dorazilo celkem 9 týmů, které byly rozděleny do 3 skupin. Zápasy byly poměrně krátké, hrálo se pouze 45 minut + dohrávka, což v reálu vycházelo na cca 3 směny.

Jako prvního soupeře jsem dostali nám známou Třebíč Nuclears. Po 1. směně jsme vedli těsně 1:0, ale po našich chybách v poli jsme obdrželi nejdříve jeden a pak dva body hned za sebou. Naši odpovědi v závěru byl tlak, který však bohužel nepřinesl potřebné body a prohráli jsme 3:1.

Dalším soupeřem byla Kotlářka Praha, kterou jsme porazili bez větších problémů 6:2, a skončili tak druhí ve skupině. Tím jsme si zajistili postup pouze o umístění v rozmezí od 4. až po 6. místo. Po delší obědové pauze nás čekal docela těžký soupeř Eagles Praha. Zápas byl poměrně hodně vypjatý, soupeř nasadil velmi rychlého nadhazovače. Díky trpělivosti našich pákárů a slušné obraně jsme získali vydržené vítězství 4:1 a čekal nás poslední soupeř, a to domácí tým Tempo Titans, který jsme porazili poměrně hladce 11:2.

Velice rád bych poděkoval všem rodičům za podporu při dopravě do Prahy, skvělým fanclub a trenérům za odkaučování.

Za realizační tým U12 HC Ondra Konvalinka

PÁLKAŘSKÁ FORMA PŘINESLA 4. MÍSTO

Dne 16. března se U10 Sokola Hluboká poměřila s jihomoravskými týmy na sedmém kvalifikačním turnaji Winterleague. Novinkou pro Hlubokou byl první souboj s Pipas Brno. Další tři účastníci Třebíč, Draci a Technika Brno již neznámou nebyli.

Pipas se ukázali jako družstvo podobné úrovně jako Hluboká. V zápase týmů skládajících se z hráčů se stejnými dovednostmi rozhodla schopnost vyhovět si a větší rozvaha na straně Brna. Hluboká v určitých situacích místo uklidnění hry předvedla několik zbytečných přehozů, které vedly k bodům navíc pro soupeře – 7:9 pro Pipas.

Turnaj byl pro Hlubokou i nadále šancí, jak prostrádat děti na různých postech. Na každé pozici kromě spojky se vystřídal alespoň dva hráči. Ne vždy to přineslo adekvátní výkon a tohoto faktu využili ve druhém zápase turnajového sledu Draci Brno. Hodně dobřů získali po chybách Hluboké. Draci zvítězili 13:4 a potvrdilo se, že hlubochťi si na ně zatím v roce 2014 zajít neumí.

Náladu si Sokol spravil ihned v dalším utkání. Třebíč nenastoupila v nejsilnějším složení, přesto dosažení 5 bodů ve 3 směnách ze 4 potěší – 15:7. Poslední utkání s Technikou Brno ukázalo dramatický baseball. Povzbuzení přinesl obrat v poslední směně, kdy Hluboká otočila z 5:7 na 8:7.

Zlepšující se pálka se stala hlavní kladnou zpětnou vazbou z turnaje. Číslo hovoří za vše: pouhé 2 strikeouty z 18 odehraných směn. Překvapila Verča

Fuková, která konečně »prodala« vysokou trénovanost a předvedla několik tvrdých odpalů do pravého zadního pole. Vskutku pěkné odpaly jsme však celkem často nedokázali podtrhnout maximálním nasazením při běhu po metách. Často se spokojíme s jednou metou místo možnosti získat dvě.

V obranné hře dostal poprvé hodně prostoru na catcherovi Pepa Kovanda. Bezesporu šanci využil a patřil mezi nejlepší catchery turnaje. Navíc patřil mezi iniciátory burcování na lavičce. Za tyto vklady obdržel na konci turnaje v interním hodnocení cenu pro nejužitečnějšího hráče Hluboké. I další pozice v obraně se vyjasňují, chybí nám zatím jakýsi soulad mezi vnitřními poláři a spolupráce vnějších a vnitřních polářů. Často při složitějších rozehrách zbytečně dlouho držíme míč na úkor rychlého rozhodnutí přihrát.

Nováček v týmu Hluboké Anička Prčková do týmu zapadla a jistě dostane i další příležitosti.

Velký prostor pro koučink měli mladí trenéři David Smetana a Tomáš Špilauer. Rodiče přispěli skvělým fanděním a stali se naším desátým hráčem.

Sestava Hluboké

1. Matěj Klang 3 B, C, 2. Míša Malát SS, 3. David Jelínek 1 B, C, 3 B, 4. Máťa Hošna 2 B, CF, 5. Viky Sedláček CF, RF, C, 6. Pepa Kovanda C, 3 B
7. Lukáš Blažek P, LF, 8. Sofka Pokorná RF, 2 B, 9. Verča Fuková LF, P, 1 B, Viktor Lavička OF, 2 B, Anička Prčková OF, P

LETNÍ KEMP KATEGORIÍ U8 - U14

Letošní letní soustředění proběhne po návratu z turnaje v Itálii. Program bude obdobný jako v předešlém roce. Baseballová část by měla být zaměřena na pálku a nadhoz. Mezi doplňkovými aktivitami nebude chybět cyklistický výlet, turnaj ve stolním tenisu a minigolfu. První dva dny budou fungovat formou příměstského tábora, v dalších bude celá skupina spát v sokolovně. Cena je o 100 Kč vyšší než loni, kdy byl rozpočet dost napjatý. Přihlásit se mohou všichni členové klubu a děti z kroužků spadající do daného věkového rozmezí. Kapacita je 40 míst.

Termín: 8.–12. 7., začátek 8. 7. v 9.00, ukončení 12. 7. večer

Místo konání: Hluboká nad Vltavou – sportovní areál

Stravování zajištěno Ubytování: 10.–12. 7. sokolovna (spacák + karimatka)

Náplň: baseballový trénink, videoanalýzy, doplňkové aktivity ve sportovním areálu, cyklistický výlet, večerní promítání, zápas děti vs rodiče

Cena soustředění: 1700 Kč (nutno zaplatit na účet klubu do 31. 5. 2014), v ceně tričko kempu

č. účtu: 181 441 269 / 0300

Trenérské zajištění: Zdeněk Josefus, Radek Drmota, další trenéři včetně envoy coache z USA v jednání

Info a přihlášky: Radek Drmota, rdrmota@seznam.cz

Přijďte se pobavit do Purkarce!

SDH Purkarec pořádá 26. dubna od 20 hodin pouťovou zábavu, hraje skupina Naostro!

Foto: SDH Purkarec

Panorama

úterý 1. dubna – Pompeje. Ve 3d. USA/SRN – 2014. Romantický/historický/dobrodružný. *Gladiátor Milo se musí probít z arény, aby zachránil svou milovanou před erupcí Vesuvu...* Hrají: Emily Browning, Kit Harington, Kiefer Sutherland ad. Režie: Paul W. Sanderson. Přístupný od 12 let, české titulky.

středa 2. duben – 10 pravidel jak sbalit holku. ČR 2014. Komédie. *Mladý astrofyzik zná jen hvězdy do doby, než se beznadějně zamiluje...* Hrají: Matouš Ruml, Jan Dolanský, Jakub Prachař, Miroslav Donutil. Režie: Karel Janák. Přístupný od 12 let.

úterý 8. duben – 300: Vzestup říše. Ve 3d. USA 2014. Drama/ fantasy/ historický/ válečný. *Themistokles čelí masivní invazi perské armády vedené xerxesem a artemesii, velitelkou loďstva.* Hrají: Lena Headey, Eva Green, Rodrigo Santoro, Sullivan Stapleton. Režie: Noam Murro. Přístupný od 12 let. České titulky.

středa 9. duben – Noe. Ve 3d. USA 2014. Drama/fantasy. *Gigantická potopa se blíží a Noe staví archu pro záchranu své rodiny... času ale ubývá.* Hrají: Russell Crowe, Jenifer Connelly, Logan Lerman, Douglas Booth. Režie: Darren Aronofsky. Přístupný. České titulky.

čtvrtek 10. duben – Grand hotel Budapešť. USA 2014. Komédie/ drama. *Dobrodružství legendárního recepčního Gustava H a jeho pomocníka Zero Moustafy...* Hrají: Ralph Fiennes, Tony Revolori, Saoirse Ronan, Jeff Goldblum. Režie: Wes Anderson. Přístupný od 12 let, české titulky.

středa 16. duben – Babovřesky 2. ČR 2014. Komédie. *Pokračování letní komedie ze života současné vesnice...* Hrají: Lukáš Langmajer, Lucie Plekancová – Vondráčková, Jan Dolanský. Režie: Zdeněk Troška. Přístupný.

čtvrtek 17. duben – Trabantem až na konec světa. USA 2014. Dokumentární. *Trabantem napříč Jižní Amerikou až na konec světa...* Hrají: David Novotný, Dan Pribáň, Dana Zlatohlávková, Zdeněk Krátký. Režie: Dan Pribáň. Přístupný od 12 let.

pátek 25. duben – Pojďme k moři. ČR 2013. Komédie. *Tomáš udělá vše, aby táta zůstal s ním a celou rodinou...* Hrají: Ondřej Vetchý, Jaroslava Pokorná, Jan Maršál, Lucie Trníková. Režie: Jiří Mádl. Přístupný.

sobota 26. duben – Zimní příběh. USA 2014. Romantický/ fantasy/ mysteriózní/ drama. *V mýtickém prostředí New York city se odehrává příběh plný zázraků, lásky a boj dobra a zla.* Hrají: Colin

Farrell, Russell Crowe, Jessica Brown Findlay, William Hurt. Režie: Akiva Goldsman. Přístupný od 12 let, české titulky. Začátek představení v 19.00 hodin.

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ
neděle 6. duben – Zvonilka a piráti. Ve 3d. USA 2014. Animovaný/fantasy. *Zvonilka utíká ze země víl a spojí své síly s piráty, aby našli Zarinu a společně se utkali v boji.* 17.00 hod. Režie: Peggy Holmes. Přístupný – český dabing.

neděle 13. duben – Rio 2. Ve 3d. USA 2013. Rodinný/ komedie. *Blu, perla a jejich 3 děti se ocitnou v džungli, aby se setkali s příbuznými...* 17.00 hod. Režie: Carlos Saldanha. Přístupný.

VSTUP ZDARMA:
neděle 27. duben – Jak ševci zvedli vojnu pro červenou sukni. ČR 1989 animovaná pohádka. *Filmová verze večerníku o Kubovi a Stázině na motivy knihy Václava Čtvrťka.* 17.00 hod. Režie: Karel Trlica. Přístupný.

Město
Hluboká nad Vltavou

Duben 9:00 – 18:00	Josef Geršl – Příběhy barev / A/JG Hlubá Vystava v Zámecké jízdárně Tel.: 387 967 841, 387 967 120, pokladna@ajg.cz, www.ajg.cz
Každá Neděle	Junior golf cup 2014 / Golfový klub Hluboká Golfový klub Hluboká si Vás dovoluje pozvat na pravidelné mediální dětské turnaje, které budou probíhat na 9-ti jamkových hřištích. Turnaje je pro děti všech hracích úrovní. Tel.: 776 826 376, recepcie@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
1.4. 9:00 – 18:00	Sallačova sbírka jelenovitých / NZM Ohraďa Otevření nové stálé expozice. Tel.: 387 965 340, 728 328 304, nzm.ohrad@nzm.cz, www.nzm.cz
3.4. 19:00 – 21:00	Tři muži na špatné adrese / KC Panorama Hrají: A.Chrt, Z.Pikl, K.Švehla. Rezervace na www.cbystem.cz nebo 723 480 229, www.divadlohliboka.cz
4., 5.4. 19:00 – 21:00	Talisman – derniéra / KC Panorama Divadelní představení OS KŘÍŽŮ v režii Petra Pišl. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@infofonie.cz, www.kcpanorama.cz
4.-6.4.	Velikonoční tvořivý víkend / Sporthotel Barborka Zdobení ve starodávném stylu: vintage, kraslice, vlnice. Kolařičtí, dekorace tužené vodním sklem, drátování, malování hřejivý polštářek s pohankou. Tel.: 607 117 026, 387 965 411, info@sporthotelbarborka.cz, www.sporthotelbarborka.cz
5.4.	Závod v orientačním běhu / ZO Ohraďa Přeshraniční závod v orientačním běhu 2014 ve spolupráci se uskuteční v ZO, NZM Ohraďa a Hlíškách u záměckého parku. Tel.: 620 946 589
5.-21.4. 10:00 – 16:00	Krása z plamene / Galerie Knížecí Dvůr Vystava skupiny South Bohemian Glass Beads – vinitky. Tel.: 387 965 710, 604 207 026, galerie@knizecidvur.cz, www.knizecidvur.cz
6.4. 12:00 – 15:00	Nedělní oběd v RRC / RRC Hluboká nad Vltavou Za jedinou cenu 480 Kč os. si můžete neomezeně vybrat. Rezervace do 3.4. Tel.: 387 908 800, recepcie@rrc-hluboka.cz, www.rrc-hluboka.cz
6.4. 9:00 13., 27.4. 14:00	Nordic walking – Skupinová lekce / Sraz: Nám. Čsl. armády Hodně pro začátečníky i pokročilé. Včetně zaplacení hoti 80 Kč senioři 60 Kč. Délka lekce 1,5 - 2 hodiny. Příhlášky: 602 377 319, 775 381 341, info@nordicwalkinghluboka.cz
8.4. 15:30 – 17:00	Turnaj ve stolním tenise / ZŠ Hluboká nad Vltavou Koná se v malé tělocvičce ZŠ Hluboká nad Vltavou. Tel.: 777 278 426, val.chrome@seznam.cz, www.cvcposkolak.weebno.cz
9., 16., 23., 30.4.	Střední odpolední 9 s Relax Bali / Golfový klub Hluboká Hraje se o hodnotné ceny od „Relax Bali“ ve formě pobytových voucherů. Tel.: 776 826 376, recepcie@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
10.-14.4.	Vepřové hody / Hotel Závěs z Falkensteinu Tel.: 387 966 666, 775 966 666, info@hotelzavis.cz, www.hotelzavis.cz
11.4. 20:00	Ultra light show / DDC Hluboká nad Vltavou Mega světelný park v klubu, DJ s ATTACK & NOWITZ, fotograf, party jako žádná jiná. Tel.: 776 826 376, info@ddc.cz, www.ddc-hluboka.cz
11., 18., 25.4.	Ruleta golf open / Golfový klub Hluboká Turnaj o vklady. Tel.: 776 826 376, recepcie@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
11.-13.4.	Steakový víkend / Restaurace – penzion KA PR Včetně steaků z kapa. Tel.: 387 965 946, 602 479 795, kasparek@restaurace-kapr.cz, www.restaurace-kapr.cz
11.-12.4. 15:00 – 21:00	A do pyžam (Marc Camoletti) / KC Panorama Hrají: Vacková, Karavanková, Štěpánková, Vodáčková, Píkl, Chrt, Šindler. Rezervace na www.cbystem.cz nebo na tel.: 723 480 229, www.divadlohliboka.cz
12.4. 10:30	Otvírání Vitav / Pukarec Tradiční pochod z Hluboké do Pukarece po cestě se zastávkou na Karlově hradku a opáskáním buřty. V Pukareci symbolické otevření Vitavy. Tel.: 607 248 625
12.-13.4. 10:00 – 13:00	Jachtařský Slavoj cup / Bezdrev Jachtařský závod (PS, EZ, DZ). Pohár Čech. Všechny věkové kategorie. Tel.: 606 413 322, josef.avy@post.cz, www.sailing.cz
12.4. 13:00	Den otevřených dveří pro ženy a děti / Golfový klub Hluboká Během odpoledne proběhne zdarma lekce golfu se zkušeným trenérem, který Vás naučí základům hry. Po každé lekci bude esportádní miniturnaj účastníků. Tel.: 776 826 376, recepcie@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
12.-13.4. 15:00	Mezinárodní den památek / Zámek Hluboká V rámci dne památek bude od 9:00 do 16:00 zdarma zpřístupněna zámecká věž. Tel.: 387 943 911, hluboka@mpu.cz, www.zamek-hluboka.eu

Kalendář vychází každý měsíc. Informace o akcích prosím pošlete na email infocentrum@hluboka.cz, uzávěrka je vždy 25. v měsíci.

Komorní scéna
středa 9. duben – Cestujeme... »Zambie očima dobrovolníka«. Veronika Zvánovcová. 17.00 hod. KC Panorama

Pátek a sobota 4. a 5. duben – »Talisman«. Divadlo Křížžáci. 19.00 hodin. Divadelní představení – komedie. Derniéra.

Pátek a sobota 11. a 12. duben »A do pyžam«. Divadlo Píkl. 19.00 hodin. Divadelní představení – komedie.

Pátek a sobota 18. a 19. duben – »Hvězdy z hotelu Palace«. Divadlo Píkl. 19.00 hodin. Divadelní představení – komedie.

Galerie Knížecí Dvůr

5. 4. 2014 v 16 hodin – Krása z plamene
vystava skupiny South Bohemian Glass Beads – vinitky
26. 4. – 16. 5. 2014 Milan VÁCHA – komorní plastika, grafika

CO SE DĚJE NA HLUBOKÉ DUBEN 2014

13.4.	Jarní trhy / V centru města Hluboká nad Vltavou. Centrum volného času Psákolák Tel.: 777 278 426, val.chrome@seznam.cz, www.cvcposkolak.weebno.cz
16.-21.4. 10:00 – 18:00	Velikonoce na statku / Státek Vyšče Tvrdý dílny, plnění košíků a pomlázek, malování vajec, vynášení zimy ze statku, výhledy na kolečky a pěšky, jízdy na koních. Přijed možná individuálně v průběhu. Tel.: 775 963 325, 774 297 220, pudiska@volny.cz, www.statekvyse.cz
18.4. 19:00 – 21:00	Hvězdy z hotelu Palace (Neil Simon) / KC Panorama Comeback legendární dvojice komiků „Sunny boys“ na prkna, která znamenají svět. Hrají: A.Chrt, Z.Pikl, I.Šindler. Rezervace na www.cbystem.cz nebo na 723 480 229.
19.4. 9:00	Tradiční zahajovací turnaj sezóny 2014 / Golfový klub Hluboká Bohaté občerstvení, vlození soutěže do turnaje a pro nehrající hosty golfová akademie. Tel.: 776 826 376, recepcie@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
19.4. 11:00 – 14:00	Hosinská časovka JAL / Letiště Hosín Silniční závod na 22 km Tel.: 777 70 60 50, pet.mach@seznam.cz
19.4. 9:00	Velikonoční výšlap kolem Hluboké - NW / Nám. Čsl. armády Vhodné pro pokročilejší. Kurzové včetně hoti 160 Kč/ senioři 120 Kč. Délka min. 3 hodiny, 7 - 12 km. Jedna cerasní nebo proteinová tyčinka v ceně. Tel.: 602 377 319, 774 381 341, info@nordicwalkinghluboka.cz
19.4. 11:00 – 18:00	Velikonoce v ZO s Flopem / ZO Hluboká Jízdy na ponících, komentované krmení měděvů, ukážka dravců, křesť nové narozených mláďat, procházka po ZO s samou a poníkem, komentované krmení vyder. Pro malé návštěvníky připravené soutěže o odměny z obřího hřízda sladkostí. Tel.: 387 002 211, 387 002 219, info@zo-ohrada.cz, www.zoohluboka.cz
19.4. 14:00 – 16:00	Pečení velikonočních bocháňků / Hotel Závěs z Falkensteinu Tel.: 387 966 666, 775 966 666, info@hotelzavis.cz, www.hotelzavis.cz
19.4. 18:00	Večer stolních her a hlavolamů / Restaurace – penzion KA PR Telefonická rezervace 387 965 946, 602 479 795, kasparek@restaurace-kapr.cz
20.4. 9:00	Běh Okolo Hluboké / fotbalový stadion Hluboká Tradiční silniční běh na 25 km, kontakt: 607 525 403
22.4. 15:00 – 18:00	Slavnost pampelišek / Letiště Hosín, Kralovství vzduchu Pohotovost od 22.4. znamená, že počítáme, až pampelišky vyketují a uvítáme je oslavou. Budeme z nich pěst, tvořit, podle receptů vařit a na vzduchu trochu zabývat a medu si užít. Tel.: 724 486 280, www.kralovstvi-vzduchu.cz
25.4. 20:00	20. narozeniny DDC Hluboká & Two4fun party / DDC Pro prvníh 100 hostů drink Jägermeister zdarma. O půlnoci krájení dortu, ceremoniál a soutěž o free drinky za barem a oblíbená FB soutěž. Rezervace VIP stoli: 775 748 078. Tel.: 775 748 078, info@ddc.cz, www.ddc-hluboka.cz
25.4. 18:00	Degustací večer / RRC Hluboká nad Vltavou 5-6 chutných večerů spojená s degustací vína. Píje se ochutnat speciality z prémiového hovězího masa QUALIVO. Počet míst je omezen na max. 25 osob. Tel.: 387 908 800, recepcie@rrc-hluboka.cz, www.rrc-hluboka.cz
25.-27.4. 8:00 – 18:00	Základní parašutistický výcvik / Letiště Hosín Příhlášky se, pokud máte zájem si s námi skočit z letadla a poznat potíci zpívají info@knivisport.cz
26.-27.4. 10:00 – 16:00	Mezinárodní hry přátelství / Sportovní relaxační areál Mezinárodní hry přátelství kadeti (U14) v baseballe. Tel.: 601 593 391, lenka.tothova@sport-hluboka.cz, www.baseball-hluboka.cz
26.-30.4.	Milan Vácha / Galerie Knížecí Dvůr Komorní plastika, grafika. Tel.: 387 965 710, 604 207 026, galerie@knizecidvur.cz, www.knizecidvur.cz
26.4. 20:00	Pouťová zábava / Hostinec U Janů Hraje skupina Naostro. Tel.: 604 507 048
26.-27.4. 10:00 – 16:00	Mezinárodní hry přátelství / Sportovní relaxační areál Mezinárodní hry přátelství kadeti (U14) v baseballe. Tel.: 601 593 391, lenka.tothova@sport-hluboka.cz, www.baseball-hluboka.cz
26.-27.4. 10:00 – 15:00	Modrá stuha Bezdrev / Bezdrev Mezinárodní pohár GR. Pro všechny věkové kategorie. Tel.: 606 413 322, josef.avy@post.cz, www.sailing.cz
27.4. 17:00	Jak ševci zvedli vojnu pro červenou sukni / KC Panorama Česká animovaná pohádka. Filmová verze večerníku O Kubovi a Stázině na motivy knihy Václava Čtvrťka. Vstup zdarma. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@infofonie.cz, www.kcpanorama.cz
27.4. 18:00	Živá hudba v restauraci Hotel Podhrad / Hotel Podhrad Hraje hudební skupina Aquarel 1964. Tel.: 387 983 690, recepcie@hotel-podhrad.cz, www.hotel-podhrad.cz

**Pokud vám nevadí odřená pračka,
rozbalená lednice či televize...**

**NAVŠTIVTE NAŠÍ
SPECIALIZOVANOU
PRODEJNU**

A NAKUPUJTE SE SLEVAMI

až 80%

CERTIFIKOVANÝ
OBCHOD

Vše jednoduše i na splátky

Vrbenská 197/23, České Budějovice, +420 389 603 003

www.levneELEKTRO.cz

RADOST Z NÁKUPŮ